

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΑΡΙΘΜΟΣ 11.

ΤΟΜΟΣ Β΄.

3 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1893.

ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΡΩΜΑΙΩΝ.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ.*

Συμμεριζόμενος τὴν εὐχαρίστησιν, ἣν ἠσθάνθη τὸ Σεβ. Δημόσιον διὰ τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον καὶ σπουδαῖον μεταρρυθμίσιν τῆς τοῦ Νεολόγου Ἑβδομαδιαίας Ἐπιθεωρήσεως, ἐθεώρησα καθήκον ἵνα πάλιν συνεισφέρω λιθάρια τινα πρὸς ἐπαύξυσιν τῆς ἕλης, καὶ συνετέλεσα εἰς πλουτιαμὸν αὐτῆς διὰ τῆς καταχωρίσεως ἐν αὐτῇ παλαιγενῶν μὲν ἐγγράφων, πολλὰν δὲ τὴν ἀξίαν ἔχοντων, καὶ ἀφορώντων ἰδίως αὐτὴν τὴν βασιλεύουσαν πόλιν τοῦ Κωνσταντινουπόλεως.

Ὡς ἀπαρχὴν τῶν ὑποσχομένων ἀποστέλλω Χρυσόβουλλον Ἰωάννου Β' αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων τοῦ Παλαιολόγου, ἀναλαβόντος τὰς ἀνάς τῆς βασιλείας ἐν ἡλικίᾳ ἑννέα ἔτων ὑπὸ τὴν παιδαγωγίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἄννης καὶ Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ, τοῦ μετ' ὀλίγον συμβασιλεύσαντος, ἀλλὰ παραιτηθέντος τοῦ θρόνου καὶ ἀποθανόντος ἐν τῇ Ἱερῇ Μονῇ τοῦ Βατοπεδίου ὑπὸ τὸ μοναχικὸν ὄνομα Ἰωδσαῖ.

Τὸ Χρυσόβουλλον τοῦτο ἐξυῆθη κατὰ δεκατέριον μῆνα τῆς ἐνδεκάτης Ἰνδικτιῶνος τοῦ ρωμαίου ἔτους, διατηρούμενον μέχρι σήμερον ἐν καλῇ καταστάσει, φέρον ἀπρωρημένον τὸ χρυσοῦν νόμισμα, καὶ τὴν δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν ὑπογραφίαν, ἥς πιστὸν ἀντιγραφὸν ἐπισυνάπτω.

Ἄφορητὴ τῆς ἐπιστάσεως αὐτοῦ ἐστὶν ἡ ὑπὸ τοῦ ἀγιωτάτου πατρὸς Νήφωνος, μοναχοῦ Λαύρας, πρὸς ἄλλοις κτημάτων τινῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπως ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν, ἀνερχομένων εἰς 200 ὑπέρπυρα, τὰ μὲν ἑκατὸν ἐξοδεύονται εἰς ἀγορὰν σακ-

» κάρως ἐμπλάστρων καὶ ἑτέρων εἰδῶν δυσπορίστων » καὶ διακομίζονται ἐκείσε διὰ θεραπείαν καὶ ἰασιν » τῶν ἐν Νοσοκομείῳ κατακειμένων ἀσθενῶν μοναχῶν, » καὶ ἐν τῷ νοσοκομείῳ κατέστησεν εὐρίσκεισθαι ἐβδό- » μῆκοντα κραββάτια* τὰ δὲ ὀκτακόσια ὑπέρπυρα εἰς ἀγορὰν σίτου.

Μὴ ἀπορίσθω δὲ τις ἐπὶ τῷ ἀριθμῷ τῶν 70 κραββάτιων ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τῆς Λαύρας, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῇ κατ' ἐπίνοιον τὸν χρόνον ὑπερβαίνα τοὺς χιλίους μοναστῆς, καὶ ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς ἔφερον ἄνδρας, οἳ οἱ Ἡσαίας καὶ φιλόθεος, κληθέντας εἰς τὸν πατριαρχεικὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐκ τοῦ Χρυσόβουλλου τούτου γνωρίζομεν τὴν ὑπαρξίν Ξενῶνος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἰδρυθέντος καὶ διατηρουμένου ὑπὸ τοῦ μηθέντος ἀγιωτάτου πατρὸς Νήφωνος, «ὅρα τε καὶ μεγέθει καὶ χρηίμ» μύθεος ἀπολειπομένου, κειμένου δὲ παρὰ τὴν πύλιν τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ (νῦν Ναυλὴ καλοῦ) καὶ δῆλον γενομένου ἐκ τῆς περιγραφῆς «ἕτερα ὀκτώματα δύο ἀνεγερθέντα ἐκ βῆθρων παρὰ τοῦ μέρους τοῦ αὐτοῦ Ξενῶνος».

Περὶ δὲ «τῆς πύλης τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως» ἀποφανθῆναι οἱ ἀρμόδιοι, ὡς καὶ περὶ ἄλλων τοῦ ἐν λόγῳ Χρυσόβουλλου.

ΔΔ. Ε. ΛΑΥΡΙΩΤΗΣ.

«Πολλοὶ γεγονάσι τῶν τοῦ Σωτῆρος ἐντολῶν πληρωταί· καὶ τῷ μὲν ἐμέλησεν ἀλήθως καὶ ξένους τινὰς συνάγειν καὶ κοινοῦσθαι τράπεζαν αὐτοῖς· τῷ δὲ κἀμνουσιν ὀρέγειν χεῖρα καὶ πᾶν ὄρεον καὶ πραγματεῦσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας ἕνεκα· ἀλλὰ δὲ πολὺς ἐγένετο λόγος, ὅπως εἴη δι' αὐτοῦ τοῖς ἐν διασωτηρίαις μελιγμᾶ κακώσεως· ὁ δὲ καὶ τῶν ἄλλων μεμνημένος ἐντολῶν καὶ μὴ ἔχων δικ' πασῶν ἐλθεῖν θύρας ἀνεστίους ἀνώξε· πυρὸς τε μετέδωκε καὶ ἄλλων ἄπαντας μὲν οὖν πολλαπλῶν ἀπολήφονται δῆποθεν τῆς εὐποιίας ἀντιδόσειν, ὁ δ' οὖν ἀγιώτατος κατὰ

* Ἐπιστολὴ ἐξ Ἁγίου Ὁρους ἀπὸ 20 νοεμβρίου 1892.

πνεύμα αγιότατος πατήρ τῆς βασιλείας μου κύρ Νήφων διὰ πασῶν ἐληλυθώς, οὐκ ἔστιν οὐδεμίαν τούτων οὐχὶ διαφερόντως τῶν ἄλλων πεπρώτευκε· καὶ εἰ δεῖ βραχείως ὡς περ ἀροσιώσασθαι τὰ κατ' ἐκείνον διηγουμένους, ὡς μὴ δόξωμεν παντάπασιν ἀνήκοι τῶν αὐτῶ πεπραγμένων κελῶν, πολλοὶς μὲν ἐν ὄφρα νῆξ καὶ πενία συζώσιν, ἀντὶ πατρὸς κατέστη καὶ κηδεμόνος· πολλοὶς δὲ πειζόμενοις ὑπὸ δυσανακλήτων νόσων καὶ τὸ θανεῖν ἀμεινὸν ἠγοούμενοις πολλῶ τοῦ ζῆν ἐπαρέσσαι ἐξέντες πεποίηκε τοῦ κακοῦ, ἦν δ' ἔσχε πάλαι καὶ νῦν ἐν εἰρηταίς, ἀίμαλώτοις προμήθειαν, πῶς τις ἐν οὕτω βραχέϊ τοῦ λόγου καιρῷ οἶος τ' ἂν γένοιτο διελεῖν· ἀμέλει καὶ πολλοὶ μὲν ἄδουσι τὰ κατ' ἐκείνον καὶ ἄσονται, οἱ μὲν ὅπως γένοιτο τοῖς ὀδεύουσιν ἐν δημοσίοις ὁδοῖς, ἐν ζεύγμασι βέλθων ῥαστώνη τις, ἐπιμέλειαν τοῦ ἀνδρός θερμὴν ὡς ἀληθῶς καὶ ἀμυλῶσαν, οἱ δὲ φροντιστηρίων καὶ θείων οἰκῶν γόνυ καμψάντων ὑπὸ τῆς τοῦ χρόνου φορᾶς ἀνὸρθευσιν· φορέτων ἀνωρυγῆς, καὶ κρηνῶν ἀνορθώσεως, καὶ πολυχνίων καὶ φρουρῶν οἰκοδομῆς, & πράττων οὐκ ἐν γήρας οὐδῶ, ἀλλὰ παρὰ τοῦσχατον ἡδὴ τοῦ χρόνου εὐ ποιεῖ καὶ κοινῆ καὶ κατ' ἀνδρα, τί τις ἂν, μεμνώτο; Ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἐώρων τὸν ἄνδρα ἐπαίνοισι ἠτάωμενον, καὶ τούτοις τὸν νοῦν προσέχοντα, ἴπως ἂν ἐμήκονα τὸν περὶ τούτων λόγον· ἐπεὶ δ' ἐκείνος τ' ἄλλα προέμενος πρὸς μόνον ὄρξ τὸν ἀπὸ Θεοῦ μισθόν, κατὰ γὰρ χαρίζομενος αὐτῶ, τῶ μὴ πλέον ἐπεξεργάζεσθαι, μηδὲ τὴν τούτων μνήμην ἀνακινεῖν, ἐπ' ἄλλα τρέψω τὸν λόγον, & καὶ αὐθις ἔπαινον μὲν ἐκείνῳ φέροι, οὐ μὴν ἐκληθέντων ἔσται δῆλωσις τοῦ σκοποῦ· ἡ πόλις αὕτη καὶ βασιλεὺς καὶ μητροπόλις τῶν ἄλλων ἀπασῶν ὡς μὲν θέσειος εἰληχεν εὐκαιρίαν, καὶ τὰς ἄλλας μεγέθει καὶ δόξῃ καὶ κάλλει νικᾷ, καὶ μόνη τυγχάνει ἐν πάσῃ τῇ γῆ κατὰ τὸν Ὀμιονίδη· εἰρηκεν ἐν οὐρανῶ τὸν ἥλιον καὶ πρόσκαιρος οὐσὰς θαλάττη τὸ πλεῖστον ἐκτετάσθαι καὶ κατέχειν τῆς ἡπείρου, καὶ ἡπειρώτις ἐστὶ, καὶ σύνδεσμος καὶ κοινὸν ἐμπόριον γῆς τε ὅμοῦ καὶ θαλάττης, ἡ πῦρ γε δὴ καὶ τυφλῶ δῆλον, καὶ οὐδεὶς ἢ βόσκων ἢ τῶν κελῶν καθάπαξ ἀναίσθητος, ὡς τ' ἄλλως εἶρειν· ἀλλ' αὕτη γε μὴν τοὺς ἀπανταχοῦ γῆς πᾶσιν ἀποκρούσασα ἔσχε καὶ κόσμον τε οἰκοδομημάτων, καὶ πᾶρεστιν ὄρξ ἐτι ὅπω τις ἀφήσει τοὺς ὀφθαλμοὺς, κἀλλη καὶ μεγέθει νῶν, ἀριθμὸν ὑπερβαίνοντα, ὧν καὶ τὸ βραχυτάτων ἐκλέψας, ῥαδίως ἴδοι τὰ παρ' ἄλλαις εὐδοκίμουσιντα νικῶν. Οὐ μὴν ἀλώθητον εἰς τέλος ταύτη τὸ κάλλος διακτεμένηκε, καὶ κακῶν ἀκραιφνῆς· ἀλλ' ὑπῆνεγκεν αὐτῆ στυγρὴν ἄφρον, τὴν ἰταλικὴν ὃ χρόνος δύναμιν, καντιῦθεν τὰ πολλὰ τῶν ἐν αὐτῇ τὸ κάλλος ἀφῆρηται, τὰ δ' ἄλλα τέλος ἀπεσθῆκε. Ἐν ταύτῃ γοῦν μέσῃ καὶ Ξενῶν ἱδρυτο, ὧρ καὶ μεγέθει καὶ χρῆξ μνηδενός ἀπολειπόμενος, ἀλλὰ καὶ οὗτος εἶξε τῇ κοινῇ τύχῃ, καὶ κἀμνων ἡδὴ καὶ καταπίπτων, οὐ παροπτέρος ἔδοξε τῶ ἀνδρῶ. Ἀμέλει δαπάναις πλείσταις ἀνωρθωτικῶς αὐτὸν σεμνότερον ἔστας τοῦ προτέρου,

τοῖς ἀπανταχοῦ γῆς χειμαζόμενοις ὄρμον ἀποδείξας ἀκλυστον, ὡς μετ' ἐλπίδων ἀγαθῶν ὄρμειν ἐν αὐτῶ καὶ καταίρειν, κλυθῶνα καὶ ναυάγιον τὰ κατ' οἶκον ἀτεχνῶς νομίζοντας, καὶ βραχὺ καιροῦ διατριψάντας ἐνταῦθα αὐθις ἐρωμένους ἐπανήκειν οἰκαδε καὶ σόνους, μὴ δ' ἔχνος νομίζοντας δυσχερῶν, καὶ τούτων μὲν ἱκανῶς εἰρημένων, ἐπ' ἄλλα τὴν ἐκδρομὴν τοῦ λόγου ποιήσομαι, ἀλλ' ἐνταῦθα τὸ πᾶν τοῦ σκοποῦ. Ὁ γὰρ τοι πολὺς οὗτος καὶ φρόνιμος οἰκονόμος ὅπως καὶ μετὰ τελευτῆν ἀνθρώπους εὐ ποιῶν εἴη καὶ χαρίζομενος τί μηχανᾶται; πλείστα καταβλάθων ἐκ τῶν αὐτῶ κτηθέντων ἀμείπτως ἐν αὐτῇ τῇ πόλει πλείστα κτημάτων ἐώνηται, καὶ ὡσπερ φασὶ τὸν ἥλιον τὴν ὑγρότητα κατὰ βραχὺ κατωθεν ἀνιμώμενον νεφῶν πρώτων συστάσεις ποιεῖν, εἴτα ῥίπτειν κίθις κατὰ τὸ ὕδωρ, ὡς δὲ καὶ οὗτος ἐκ τῶν κτηθέντων κατὰ μικρὸν καλαμώμενος εὐπορίαν, αὐθις ἐπ' ἀγοραῖς ἐρρίπτει τὸν πλοῦτον· ὡς δ' ἴδοι λοιπὸν κρεῖττονι συνεργίᾳ τὸ σκοπούμενον ἀνυσθῆν, καὶ μὴ μόνον ἀρακοῦν κἀμνουσι καὶ τεταλαιπωρημένοις, ἀφελόμενος ἐκ τούτων οὐ βραχέα, οὐδ' οἷα λαθεῖν, προσήρμοσε μοναῖς ἀπειροκαίαις, καὶ δηλαδὴ τὸν ὄλεθρον ἐπ' αὐτάς κατακαυχόμενον ὄρξ, ἦμυνε τὰ δυνατὰ. Προβαίνων δ' αἰεὶ καὶ προκόπτων ἐν ἀγαθῶις, ὡς ἐπίθετο τὴν κατὰ τὸ Ἅγιον Ὀρος τοῦ Ἄθω διακτεμένην Σεβασμίαν Βασιλικὴν Μονὴν τὴν ἐπ' ὀνόματι τιμωμένην τῆς πανυπερχήνου Θεομήτορος καὶ ἐπιεκακλημένην Ἀκούραν κομιδῆ κακῶς ὑπὸ σιτοδείας ἔγρουσαν καὶ πειζομένην ἐς τὰ μάλιστα, καὶ ὅσον οὕτω τοὺς ἐν αὐτῇ κοσμίους ἀνδρας διασπασθῆσθαι μέλλοντας, πρᾶγμα τῶν ἀπειροκαίαισιν αὐτῶ καὶ μονονοῦκ τὴν καρδίαν ἐκτῆκαν, ἐνταῦθα δ' οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὅσον ῥοπής ἐπεδείχθη ταύτῃ βοηθῆσαι. Ἀποτεμῶν γὰρ οὐκ ὀλίγα τῶν περιλοιπίων τῶ Ξενῶνι κτημάτων, ὡσπερ χαριστήριον τῶν αὐτῶ βεβιωμένων παρεχῶν τῇ Θεομήτορι, φέρων ἀνατίθησι τῇ ταύτης μονῇ, ἵνα παρὰ τῆς εἰσόδου τούτων ὀνοῦμενος κατ' ἔτος σίτος τοῖς ἐκεῖ πέμπηται. Ἀγαστός μὲν οὖν τῆς μεγαλοφυῆς ὁ ἀνὴρ καὶ τῆς φιλοτιμῶν γνῶμης· θαυμαστός δὲ καὶ τῆς περιουσίας κομιδῆ. Ὡσπερ γὰρ πηγῆς τινος ἀνισχύουσης ἐκ κοίλων γῆς, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν πρότερον τοῦ ἀπανκλωθέντος ὕδατος εἴη πλεῖον, ἢ τὸ μόνον ἐπι κατῶ, οὕτω δὴ καὶ οὗτος εὐπορίαν ἐφείρε παρ' ἡμῶν οὐκ ἔστιν ὅπως ἴδειν. Ἐπεὶ δ' ἐζήτησεν ὁ τοιοῦτος κατὰ πνεῦμα ἀγιώτατος πατήρ τῆς βασιλείας μου προβῆναι Χρυσόβουλλον ἐπὶ τοῖς δεδωρημένοις παρ' αὐτοῦ κτήμασι πρὸς τὴν διακληθῆσθαι Σεβασμίαν Μονὴν, ἢ Βασιλεία μου καὶ διὰ τὴν ἣν ἐνδείκνυται πρὸς αὐτὸν δὶχθεσιν καὶ στερρῆν πνευματικὴν, καὶ διότι ἀποδέχεται τὴν τοιαύτην Θεοφιλῆ προξενία αὐτοῦ, εὐμενῶς καὶ ἐτοίμως τὴν ζήτησιν αὐτοῦ ἐκπληροῖ, καὶ εὐδοκεῖ προεῖναι τὸν παρόντα Χρυσόβουλλον λόγον αὐτῆς, δι' οὗ καὶ θεσπίζει καὶ προστασσει καὶ διορίζεται κατέχειν τὴν εἰρημένην Ἀκούραν τὰ ἐκδοθέντα αὐτῇ παρὰ τούτου κτήματα ἀνακαίρετως, ἀνακα-

πλάτως, ἀμειώτως, ἀνενοχλήτως, & καὶ κατὰ μέρας ἔχουσιν οὕτως. « Ἐντὸς τῆς Θεομαγαλόντου, καὶ Θεοδοξάστου, καὶ Θεοφυλάκτου Κωνσταντινουπόλεως περὶ τὴν πύλην τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ βραπτιστοῦ κυλισταρίου ἐξωνηθῆν ἀπὸ τινος Μικνουῆ τοῦ Ἰζαμάδη. Οἰκῆματα ἀγορασθέντα ἀπὸ τοῦ Ῥωμαίου, ἄτινα μετεποιήθησαν καὶ ἐγένοντο ἀνώγειν τρία. Καμάραι δύο, & ἀπέδοντο ὅ, τε Ῥωμαῖος καὶ ὁ Καλόγερος ματασκευασθεῖσαι καὶ αὐταὶ καὶ γενόμεναι οἰκῆμα ἐν. Καταλλακτικὰ τραπέζια εἰκοσιν, ἐξωνηθέντα ἀπὸ τε τοῦ Καλομισαίου, ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς θείας τῆς βασιλείας μου Πηγερνήσεως τῆς Παλαιολογίνης, τοῦ Αἰγγιδῆ, τοῦ Λωμᾶ, τοῦ Ακυρεῖτου, τοῦ Ἰζικανδήλη, τῆς Κανδρήνης, τοῦ Μονομάχου, τοῦ Ῥωμαίου, τοῦ Βολκα, τοῦ Μαγγάνη, τοῦ Σγοροπούλου, τοῦ Καλοῦ, καὶ τοῦ Φωτικίδου· ἐτι μωρεψικὸν οἰκῆμα ἀγορασθῆν ἀπὸ τοῦ Λιθαρίτου· ἕτερα οἰκῆματα ἀπὸ τε τοῦ Πατρίνου καὶ τοῦ Φραγγοπούλου· ἕτερον ἀπὸ τοῦ Προτασηκρήτις· ἕτερον ἀπὸ τῆς θυγατρὸς τοῦ Παύλου· ἕτερον ἀπὸ τῆς μοναχῆς Εὐπραξίας τῆς Σαβεντζίνης· καὶ ἕτερα τρία ἀπὸ τοῦ Μελλία. Ἐν τῶ μεσοκαστρῷ τῆς αὐτῆς πύλης ἕτερα τρία ἐξωνηθέντα ἀπὸ εὐνούχου τοῦ λεγομένου Ληθαίου· ἕτερον ἀπὸ θυγατρὸς τοῦ Καλοχάτου. Ἀχνασιώπεια ἀπὸ τινος Ἀνδρονίκου τὰ Σάχη, Ἰωάννου τῆς Σπαθοῦς, καὶ τινος γυναικὸς τῆς Κιρήνης, ἄτινα καὶ μετεποιήθησαν καὶ ἐγένοντο ἐργαστήρια δύο μωρεψικὸν καὶ σαρδαρακικὸν· ἕτερον οἰκῆμα μετὰ τοῦ πύργου, μετεποιήθη καὶ τοῦτο καὶ γεροντῶς μωρεψικὸν ἐργαστήριον. Σαρδαρακία τρία ἀπὸ τινος Ἀσπίτου λεγομένου, οἰκῆματα ἀπὸ τοῦ Παλαιολόγου κυροῦ Θεοφυλάκτου τέσσαρα, μετὰ τοῦ παντέκτου Φωκᾶ καὶ τοῦ ἐξ Ἰουδαίου. Ἐκτὸς τῆς αὐτῆς πύλης εἰς τὸν αἰγιαλὸν οἰκῆματα ὑπὸ Νικολάου τοῦ Μαρουᾶ, ἄπερ ἀνεκαίνισθησαν καὶ εὐρίσκοντα ἄρτίως σιτοπωλεῖν, ἕτερα οἰκῆματα δύο ἀνεγερθέντα ἐκ βάλθρων παρὰ τοῦ μέρους τοῦ αὐτοῦ Ξενῶνος· ἕτερον ἀπὸ τοῦ Ἀκρίτου· ἕτερον οἰκῆμα ἀπὸ τοῦ Ἰωάννου Καταλάτου. Ξυλοοικῆματα τρία ἀπὸ τοῦ Παπανοῦ· ἕτερον τοιοῦτον ὑπὸ τοῦ Σφενταρᾶ, ἕτερον ἀπὸ τοῦ Ἀραβαντινοῦ, καὶ ἕτερον ἀπὸ τοῦ Αἰγγιδᾶ· ὧν πάντων τὸ ἐνοίκιον καὶ εἰσόδημα γίνονται ὑπέρπυρα ἐπτακόσια. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ Νοσοκομείον τῆς αὐτῆς Μονῆς, Σεβασμίας Βασιλικῆς Ἀκούρας ἀνεδέχθητο πρὸ χρόνων ὁ αὐτὸς ἀγιώτατος κατὰ πνεῦμα πατήρ τῆς βασιλείας μου καὶ συνιστήσατο καὶ περιποιήσατο τοῦτο, καὶ κατέστησεν εὐρίσκεισθαι ἐν αὐτῶ ἑβδομηκοντα κρησθῆτικα, κατεσφύτευσεν καὶ ἐν αὐτῶ τῶ Ἄγιῳ Ὁρει ἀμπελώνας καὶ ἐλαιώνας ἐνεκα διατροφῆς καὶ κυβερνήσεως τῶν ἐν αὐτῶ κατακαμμένων ἀσθενῶν. Εἴτα προσέθηκεν ἐν αὐτῶ καὶ ἐντὸς τῆς Θεοφυλάκου Κωνσταντινουπόλεως παρὰ τὴν πύλην τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἀπὸ τινος Εὐδοκίμου τοῦ Στραβοσκέλη, ἐξωνηθέντα διὰ πρώτης καὶ δευτέρας φορᾶς, οἰκῆματα μετὰ τῆς νομῆς καὶ περιουχῆς αὐτῶν, ἄτινα καὶ μετεποιήθησαν καὶ γέγοναν ἐργαστήρια, καὶ τὰ ἐκείσε καρφαρέα, ἄτινα ἠγορήθησαν ὑπὸ τοῦ

Βουενίου. Τραπεζοτόπια τρία περὶ τὴν αὐτὴν πύλην ἀπὸ τοῦ Μαγουλᾶ· καὶ πλησίον τούτων ἐξω ἐν τῶ μεσοκαστρῷ ἕτερον τοιοῦτον τραπεζοτόπιον, ὃ εὐρίσκειται συνέγγυς τοῦ Κανθῆ· καὶ ἐξω εἰς τὸν αἰγιαλὸν περὶ τὴν αὐτὴν πύλην ἕτερα ξυλοοικῆματα τρία, ὡς γίνεσθαι καὶ τὴν ἀπὸ τούτων εἰσοδὸν ὑπέρπυρα διακόσια. Ἄρτίως δὲ ἔταξεν ἐν τῶ μὲν ἑκατὸν ἀπὸ τούτων ὑπέρπυρα διδῶντα κατ' ἔτος εἰς ἀγορὰν σακχάρους, ἐμπλάστρων, καὶ ἑτέρων εἰδῶν δυσπορίστων, καὶ διακκομίζονται ἐκεῖσε διὰ θεραπειῶν καὶ ἰασιν τῶν ἐν τῶ τοιοῦτο Νοσοκομείῳ κατακαμμένων ἀσθενῶν μοναχῶν· τὰ δὲ λοιπὰ ἑκατὸν ἐν ἐνωθῶσι μετὰ τῶν εἰρημένων ἐπτακοσίων ὑπερπύρων καὶ γίνονται ὅμοῦ ὀκτακόσια ὑπέρπυρα· καὶ ἀγοράζονται δι' αὐτῶν σίτος παρὰ τῶν Ακυριωτῶν μοναχῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα ἢ ἀλλοχῶν, ἐνθα ἂν δῆλον ὅτι φανῆ καὶ δόξη λυσιτελῆς καὶ συμφέρον, καὶ ἀποκομίζονται ἐκεῖσε, συνεργείῳ Θεοῦ καὶ βοήθειᾳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, στέργουσα τοῦτο καὶ ἀποδεχομένη καὶ ἡ Βασιλεῖα μου, διορίζεται ἐνεργεῖσθαι διὰ παντός τοῦτο οὕτως κατὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην καὶ θέλησιν καὶ δὶχταξιν ἀπαραιτήτως καὶ χωρὶς εὐρεσιλογίας, καὶ μήτε παρὰ τῶν Ακυριωτῶν ἀκυρωθῆναι πώποτε, διὰ προφάσεις δοκούσας ἀναγκάσις, μήτε παρ' οἰουδητικῶν ἑτέρου, καὶ εἴτι δὲ παρταῖται κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ διακληθέντος ἀμπελώνος καὶ ἐλαιώνας ὀφείλει διδοθῆναι καὶ τοῦτο πρὸς τὴν εἰρημένην Σεβασμίαν Μονὴν τῆς Βασιλείας μου τὴν Ἀκούραν. Ἐὰν τε οὖν πρότερον ὡς δεδήλωται καὶ τὰ νῦν ἀνατεθέντα καὶ προσκυρωθέντα τῇ τοιαύτῃ Μονῇ κτήματα παρὰ τοῦ εἰρημένου ἀγιωτάτου κατὰ πνεῦμα πατρός τῆς Βασιλείας μου, καθίξει αὕτη καὶ νεμηθήσεται τῇ ἰσχύϊ καὶ δυνάμει τοῦ παρόντος Χρυσόβουλλου λόγου τῆς Βασιλείας μου, καθὼς παρεδόθησαν ταύτη παρ' αὐτοῦ ἀνακαίρετως καὶ ἀναποσπάτως καὶ τέλους καὶ βέβρους ἀνώτερα κατὰ τὴν περιλήψιν τῶν ἐπιγορηθέντων τῶ δηλωθέντι ἐκαταγῆ Ξενῶνι τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱερατικοῦ Πανταλεήμονος Χρυσόβουλλου τῶν ἀοιδίμων καὶ μακαριστῶν βασιλέων τῶν ἁγίων μου ἀσθενῶν, τοῦ τα προκόπτου καὶ τοῦ πατρός τῆς Βασιλείας μου, καὶ ὡς διαλαμβάνουσι τὰ γεγονότα ἐπ' αὐτοῖς πρατήρια, καὶ λοιπὰ ἔγγραφα δικαίωματα, μηδεμίαν εὐρίσκουσα διενόχλησιν καὶ καταδυναστεῖαν καὶ δικαιοσύμῳ ὅπως εἴτι ἐπὶ τῇ κατοχῇ καὶ νομῇ καὶ δεσποτείᾳ τῶν εἰρημένων κατὰ μέρος κτημάτων, ἢ παρὰ τοῦ μέρους τοῦ διακληθέντος Ξενῶνος, διὰ τὸ εἶναι καὶ εὐρίσκεισθαι ἐμπεριεληφμένα καὶ καταγεγραμμένα εἰς τὰ γεγονότα αὐτῶ ὡς δεδήλωται Χρυσόβουλλα, ἢ μὴν παρ' ἑτέρου τινὸς τῶν ἀπάντων, ἔχουσά τις ἐπ' ἀδείας συνιστῆν ταῦτα καὶ βελτιοῦν καὶ ἐπὶ τὸ κρεῖττον προάγειν καὶ ἀποκαθιστῆν κατὰ πάντα τὸν ἐγχωρούσωντα καὶ δυνατὸν αὐτῇ τρόπον, καὶ ὡς προαιρείται καὶ βούλεται· ἐπειδὴ καὶ ἦν ἂν ἐργάσθηται τὸ μέρος τῆς Μονῆς ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἐπίδοσιν καὶ ἐπαύξῃσιν καὶ βελτιώσιν καὶ ταύτην καθίξει

καί νεμεθίσταται ἐν ἀνενοχλήσει πάση διατηρουμένην. Εἰς γὰρ τὴν τούτων ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν καὶ δυνεκεὴ καὶ μόνιμον καὶ ἀκατάλυτον κατήσταν καὶ ὁ παρὼν Χρυσόβουλλος λόγος τῆς βασιλείας μου κατὰ ζήτησιν τοῦ πολλὰκις εἰρημένου κατὰ πνεῦμα ἀγωνιάτου πατρὸς τῆς Βασιλείας μου γεγονώς καὶ ἀπολυθεὶς ἐπεγορηγῆθη καὶ ἐπεθεραβεύθη τῇ Σεβασμῇ Μονῇ τῇ Λαύρᾳ ἐκτεθείς κατὰ μὲνα Δεκέμβριον τῆς ἐνισταμένης ἐνδικάτης ἰνδικτιῶνος τοῦ ρωμᾶ ἔτους (=1342μ.Χ.) ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ Θεοπρόθυλον ὑπεσημῆνατο κράτος.

† Ἰωάννης ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς Βασιλεὺς καὶ Αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων ὁ Παλαιολόγος.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ DOPPLER-FIZEAU*

δι' ἧς ἐπιτρέπεται ὁ διὰ τῆς φωτειναλυσίας προσδιορισμὸς τῆς ταχύτητος τῶν ἄστρων κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς ὀπτικῆς ἀκτίνος.

Ἀρχὴ τοῦ Doppler. — Μετὰ τοιαύτην, οὐσιαστικὴν ὄντως, ἱστορικὴν προεισαγωγὴν, ὁ συγγραφεὺς ἀρχεῖται ἱστορικῶς τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἀρχῆς τοῦ φυσικομαθηματικῆς Χριστιανοῦ Doppler, γεννηθέντος ἐν Σαλτσβούργῳ τῷ 1803 καὶ ἀποβιώσαντος ἐν Βενετίᾳ τῷ 1853, ὅστις πρῶτος συνέλαβε τὴν ἰδέαν τῆς ἐπιδράσεως τῆς σχετικῆς κινήσεως ἡχητικῆς ἢ φωτεινῆς πηγῆς ἐπὶ τοῦ ἤχου ἢ τοῦ φωτός, οὕτως ἀντιλαμβάνεται παρατηρητῆς τις, ἰδέαν διατυπωθεῖσαν εἰς περίπτωσιν ὑπόμνημα (περὶ τοῦ κεχρωματισμένου φωτός τῶν διπλῶν ἀστέρων καὶ ἄλλων τινῶν ἀπ. λαύρ.) δημοσιευθῆν τῷ 1842 ἐν τοῖς Ἀπομνημονεμασι τῆς Βασιλικῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Βοημίας. Ἡ ἀρχὴ αὕτη τοῦ Doppler δύναται νὰ διατυπωθῆ ὡς ἐξῆς:

Θεωρήσωμεν ἀκίνητον πηγὴν κυμάτων, τῶν εἰς πάλμοι διὰδίδονται μετὰ τινος ταχύτητος· παρατηρητῆς τις, ἐπίσης ἀκίνητος, θὰ δεχθῆ ἀριθμὸν τινὰ πάλμων ἴσον πρὸς τὸν ὑπὸ τῆς αὐτῆς πηγῆς παραγόμενον ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ· ὁ ἀριθμὸς οὗτος χαρακτηρεῖ τὸ ὕψος τοῦ ἤχου, ἐὰν ἡ παλλομένη πηγὴ εἴη ἡχητικὴ, τὸ χρῶμα δὲ τοῦ φωτός, ἐὰν αὕτη εἴη φωτεινὴ.

Ἐπιθέσωμεν ἤδη τὸν παρατηρητὴν κινούμενον, οἷον ἀπομακρυνόμενον τῆς πηγῆς, βαινόντα δηλαδὴ κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς διαδόσεως τῶν κυμάτων· ὁ παρατηρητῆς οὗτος θὰ δεχθῆ ἐν τῇ μονάδι τοῦ χρόνου ἀριθμὸν τινὰ πάλμων μικρότερον τοῦ ὑπὸ τῆς πηγῆς παραγόμενου, διότι βαίνει κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν τῶν πάλμων· δὲν θὰ ἰδέχεται μάλιστα οὐδένα τῶν πάλμων τούτων ἐὰν ἔβαινε μετὰ τῆς αὐ-

τῆς μετ' αὐτῶν ταχύτητος. Ἐκ τούτου ἐπιτεταί ὁ παρατηρητῆς ἀπομακρυνόμενος τῆς ἡχητικῆς πηγῆς θὰ ἀντιληφθῆ ἤχου βαρυτέρου τοῦ τῆς πηγῆς, διότι ἡ κλίμαξ τῶν ἤχων, ἀπὸ τοῦ ὀξέος πρὸς τὸν βαρύν, χαρακτηρίζεται ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πάλμων ἐν τῇ μονάδι τοῦ χρόνου· κατὰ τὴν περίπτωσιν λευκῆς φωτεινῆς πηγῆς, ὁ παρατηρητῆς θὰ ἀντιληφθῆ φωτὸς μᾶλλον ἐρυθροῦ, διότι ἡ κλίμαξ τῶν χρωμάτων τοῦ φάσματος, ἀπὸ τοῦ ἐρυθροῦ πρὸς τὸ ἐρυθρόν, ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν κλίμακκα τῶν ἤχων ἀπὸ τοῦ ὀξέος πρὸς τὸν βαρύν.

Ἀντιστρόφως, τοῦ παρατηρητοῦ πλησιάζοντος πρὸς τὴν παλλομένην πηγὴν, ἦτοι βαινόντος πρὸς συνάντησιν τῶν κυμάτων, ὁ ἀριθμὸς τῶν πάλμων, οὐς θὰ ἀντιληφθῆ οὗτος ἐν τῇ μονάδι τοῦ χρόνου θὰ εἴη μεγαλύτερος· ὁ ἤχος λοιπὸν θὰ φανῆ ὀξύτερος ἢ τὸ λευκὸν φῶς μᾶλλον ἰσθίνον.

Ἐπιθέσωμεν τὴν παλλομένην πηγὴν ἐν κινήσει καὶ τὸν παρατηρητὴν κινούμενον· οἱ αὐτοὶ λόγοι θὰ ὠδήγουν ἡμᾶς εἰς συμπεράσματα ἀλλόγια, ἐὰν ἡ πηγὴ ἦτο κινητὴ, ἀπομακρυνομένη ἢ πλησιάζουσα πρὸς τὸν ἀκίνητον παρατηρητὴν· ἐκ τούτου προφανῶς ἐπιτεταί ὅτι ὀριστικῶς ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ φαινομένου μόνον ἡ σχετικὴ κίνησις, ὑπερ ἐπιτρέπει ἡμῖν, πρὸς ἀπλοποίησιν τῶν συλλογισμῶν ἢ τῶν ὑπολογισμῶν, νὰ υποθέτωμεν πάντοτε τὸν παρατηρητὴν ἀκίνητον, ἐν κινήσει δὲ τὴν παλλομένην πηγὴν.

Ἰδού ἄλλως τὰ σημαντικώτερα συμπεράσματα τοῦ Doppler.

α) *Διὰ τῆς προσεγγίσεως* (τοῦ φωτεινοῦ ἀντικειμένου), ἢ ἔντασις τοῦ φωτός βαίνει πάντοτε αὐξανόμενη· ὁ χρωματισμὸς, κατὰ τὴν ἀξίονα ταχύτητα, μεταπίπτει ἀπὸ τοῦ λευκοῦ πρὸς τὸ πρῶσιον, εἴτα πρὸς τὸ κινεῖον καὶ τέλος πρὸς τὸ ἰσθίνον.

β) *Διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως*, ἢ ἔντασις τοῦ φωτός βαίνει ἐλαττωμένη καὶ τὸ λευκὸν φῶς μεταπίπτει βαθμηδὸν ἀπὸ τοῦ κινεῖου πρὸς τὸ χρῆσιον καὶ τέλος πρὸς τὸ ἐρυθρόν. Ἐν τούτῳ, ἐὰν τὸ φῶς ἐπέστη ἤδη χρωματισμῶν τινὰ, οἷον κίτριον, ἢ μεταβολὴ τῶν χρωμάτων ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ χρώματος τούτου, ὡς σημειοῦται τοῦτο ἐν α καὶ β.

φ) *Ἐὰν ἡ ταχύτης ἀστέρων τινῶν ἐν κινήσει μεταβληθῆ*, τὸ χρῶμα αὐτοῦ καὶ ἡ ἔντασις ὑφίσταται μεταβολὴν καὶ δυνατὸν πάντοτε νὰ συμβῆ ὥστε ἀστὴρ τις μετὰ πάροδον χρόνου τινὸς νὰ φαῖνῆ εἰς ἡμᾶς ἔχων διαδοχικῶς ἀπαντα τὰ χρώματα τοῦ φάσματος.

Ἐπὶ τούτοις ὁ συγγραφεὺς παρατηρεῖ ὅτι ὁ Doppler εἰς οὐδεμίαν προέβη πειραματικὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς θεωρίας του, περιωρισθῆ δὲ ἀπλῶς νὰ ἐπικαλεῖται τὴν ὑπάρξειν τῶν συμπληρωματικῶν χρωματισμῶν οὐς παρουσιάζουσι διπλοὶ τινες ἀστέρες· τοῦτο δὲ τὸν Doppler εἴη ἀναμφισβήτητον τεκμήριον δύο κινήσεων γινομένων κατ' ἀντίθετον φορᾶν. Προβαίνει δὲ καὶ περαιτέρω· δὲν διστάζει νὰ ἀποδώσῃ

* Ἰδὲ ἀριθ. 8, σελ. 145—147.

τῆς μεταπτώσεως τοῦ χρώματος, ὡς ὑπέστησαν ἀστέρες τινές, εἰς μεταβολὴν τῆς ταχύτητος τῶν ἀπλανῶν τούτων.

Ὁ Cornu ἀναφέρει τὰς ἀντιρρήσεις, αἵτινες παρασημασθήσαν ἔκτοτε ὑπὸ τῶν μὴ παραδεξιμῶν τῆς θεωρίας τοῦ Doppler σοφῶν καὶ ἰδίων τῆς τοῦ Ὁλλανδοῦ φυσικοῦ Buys-Ballot, ὅστις ἀπὸ τοῦ 1844 ἔλαβεν ὡς ἀντικείμενον διατριβῆς τὰ συμπεράσματα τοῦ Doppler.

«Ἡ θεωρία τοῦ Doppler, ἔγραφεν ὁ Ballot, ἔχει ἀνάγκην ἐπιβεβαίωσεως: ἐν τούτοις φρονᾷ ὅτι δὲν ἐπαρκεῖ ὅπως ἐξηγεῖται τὰ χρώματα τῶν διπλῶν ἀστέρων.»

Ἰστορεῖ δὲ ὁ συγγραφεὺς τὴν ὑπὸ τοῦ Buys-Ballot γενομένην ἐπαλήθευσιν τῆς θεωρίας τοῦ Doppler προκειμένου περὶ ἤχου καὶ τῆς ἀντιρρήσεις αὐτοῦ κατὰ τῆς παραδοχῆς τῆς θεωρίας ταύτης ὡς πρὸς τὰς φωτεινὰς πηγὰς διὰ τῶν ἐξῆς:

Ἀδυνάτου ὄντος νὰ εὐρεθῆ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ταχύτης σχετικῆς τοῦ παρατηρητοῦ ἢ τῆς παλλομένης πηγῆς, δυναμένη νὰ συγκριθῆ πρὸς τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός, ὁ Buys-Ballot, προσέτρεξεν εἰς τὰ ἡχητικὰ κύματα, ὧν ἡ ταχύτης τῆς διαδόσεως εἴη περίπου ἑκατομμυριακῆς μικροτέρας τῆς τῶν φωτεινῶν κυμάτων. Ἐθέσεν ἐντὸς ἀνοικτῆς σιδηροδρομικῆς ἀμᾶξης, βαινούσης ἀπὸ Οὐτρέχτης εἰς Μαρτσην μετὰ ταχύτητος ποικιλοῦσης ἀπὸ 0—20 μέτρων κατὰ δευτερήλεπτον, παρατηρητῆς φέροντας μουσικὰ ὄργανα· ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς εὐρίσκοντο κατὰ διαστήματα ὄμιλοι παρατηρητῶν καὶ μουσικῶν. Οὕτως ἕκαστος τῶν ὄμιλων ἠδύνατο νὰ κῆρη τρεῖς παρατηρήσεις· τὴν πρώτην κατὰ τὴν προσέγγισιν τῆς ἡχητικῆς πηγῆς, τὴν δευτέραν κατὰ τὴν στιγμήν τῆς διόδου, καὶ τὴν τρίτην κατὰ τὴν ἀπομακρύνσιν εἰς ἕκαστην τῶν τριῶν τούτων περιπτώσεων ὑπελόγησεν τὸ μεταβαλλόμενον ὕψος τῶν ἀκουομένων ἤχων. Γινώσκοντες δὲ ὅφ' ἑτέρου τὴν ταχύτητα τοῦ ἤχου καὶ τὴν τῆς ἀμαξοστοιχίας, κατεῖχον πάντα τὰ διδόμενα τὰ ἀπαιτούμενα εἰς τὸν τύπον τοῦ Doppler.

Τὰ ἐποτελέσματα ὑπῆρξαν λίαν ἰκανοποιητικὰ. Οὕτως, ἀναφορικῶς πρὸς τὰς ἡχητικὰς πηγὰς, τὰ πορίσματα τοῦ Doppler ἦσαν ἀκταμᾶχηστα· ἀλλ' ἄρ' ἔτι τὸ αὐτὸ συνέβαινε προκειμένου καὶ περὶ τῶν φωτεινῶν πηγῶν;

Ὁ Buys-Ballot εὐκόλως ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐμφανεία τοῦ χρωματισμοῦ τῶν ἀστέρων, ἣν ὁ Doppler στηρίζει ἐπὶ τῆς θεωρίας του, δὲν δύναται νὰ ὑποστῇ τὸν πειραματικὸν ἔλεγχον καὶ ὅτι ἀδύνατον εἶναι νὰ παραχθῶσιν αἱ μετατροπαὶ τοῦ χρώματος τῶν φωτεινῶν πηγῶν διὰ τῆς ἐνεργείας τῆς κινήσεως.

Ἐὰν τὸ φῶς τῶν ἀστέρων ἦτο αὐστηρῶς ὁμογενές (ἦτοι ἀνάλογον πρὸς τινὰ ἀπλοῦν μουσικὸν ἤχον ὁρισμένου ὕψους), θὰ ἦτο πιθανὴ ἀλλοίωσις τις τοῦ χρώματος ἀνάλογος πρὸς τὴν τοῦ ὕψους τοῦ ἤχου· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἔπρεπε νὰ ὑποθεθῶσι τῆλι-

καῦται ταχύτητες, οἷας οὐδὲν ἀστρονομικὸν φαινόμενον ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ υποθέσωμεν. Τῆς ἀλλοιώσεως δὲ τῶν χρωμάτων ἀντιστοιχοῦσης πρὸς τὰς μεγίστας ἀστρονομικὰς ταχύτητας, οὐδεμίαν θὰ ἐλαμβάνομεν ταύτης γνῶσιν. Ἐνταῦθα λοιπὸν ὑπάρχει ἀδύνατον τι καθάρως φυσιολογικόν.

Ἄλλ' ἡ μεγίστη πλάνη τοῦ Doppler καταφαινεταί ἐναργῶς ἐὰν ληθῆ ὑπ' ὄψαι τὸ πολυσύνθετον τῆς συστάσεως τοῦ φωτός ἢ γενικώτερον τῆς ἀκτινοβολίας τῶν ἀστέρων.

Ἐφ' ὄντι, καὶ ἂν ὑποταθῆ ὅτι, ἐνεκὰ τῆς σχετικῆς κινήσεως τῆς φωτεινῆς πηγῆς, ἡ ἀλλοίωσις τοῦ χρώματος θὰ εἴη ἀρκούντως μεγάλη, ὥστε αἱ ἐρυθροὶ ἀκτίνες νὰ μεταπέσωσιν εἰς χρυσοῦς, αὗται εἰς κίτρινας καὶ οὕτω καθέξῃς μέχρι τῶν ἰσθίνων, αἵτινες ἀποβάσαι ὑπερίσθινοι (ultra-violet) νὰ καταστῶσιν ἀόρατοι, οὐδόλως ἐπιτεταί ὅτι τὸ ἐρυθρὸν φῶς ἀφανίζεται καὶ ὅτι τὸ ἀρχικῶς λευκὸν φῶς τοῦ ἀστέρος θὰ ἀποθῆ πρῶσιον. Γνωστὸν, τῷ ὄντι, ἀπὸ τοῦ Herschel καὶ τοῦ Melloni ὅτι ὑφίστανται ἀκτίνες ἀόρατοι ἐκτεινόμεναι κατὰ πολὺ πέραν τοῦ ἐρυθροῦ· αὗται λοιπὸν, ἐνεκὰ τῆς κινήσεως τῆς φωτεινῆς πηγῆς, θὰ ὑποστῶσι μεταπτώσιν κατὰ τὴν αὐτὴν τῶν λοιπῶν φορᾶν καὶ ἐπομένως θὰ ἀποθῶσιν ἐρυθροί· οὕτω θὰ παραχθῆ ἐν τέλει διαδοχικὴ μετακίνησις ὅλων τῶν μερῶν τοῦ φάσματος, ἣτις οὐδεμίαν θὰ ἐπιφέρει ἀλλαγὴν τοῦ χρώματος, καθ' ὅσον αἱ εἰς τὸ ἐν ἄκρον τοῦ φάσματος εἰσερχόμεναι ἀκτίνες θὰ ἀντικαθίστῶσι τὰς ἀπὸ τοῦ ἄλλου ἄκρου ἐξερχομένης.

Τοιαύτη ἡ ἐκθεσις τῶν σοβαρῶν ἀντιρρήσεων τοῦ Buys-Ballot εἰς τὴν ἐπὶ τῶν φωτεινῶν κυμάτων ἐφαρμογὴν τῆς θεωρίας τοῦ Doppler. Ὁ συγγραφεὺς παρατηρεῖ ὅτι αἱ εἰς τὰς ἐπιρρήσεις τοῦ Buys-Ballot ἀπαντήσεις τοῦ Doppler εἴη καὶ ἀπὸ φυσιολογικῆς καὶ ἀπὸ φυσικῆς ἀπόψεως ἀσθενεῖς· διότι οὗτος ματαίως ἀγωνίζεται νὰ ἀποδείξῃ, ὅφ' ἐνὸς μὲν ὅτι ὁ ἡμέτερος ὀφθαλμὸς δύναται νὰ διακρίνῃ πλέον τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου φωτεινῶν ἀποχρώσεων διαφόρων, ὅπερ θὰ ἐξήρκει πρὸς διάγνωσιν τῶν ποικιλιῶν τῶν χρωμάτων, ὅφ' ἑτέρου δὲ ἀποκρούει ὡς ἀπαραδέκτον τὸ τοσοῦτον καλῶς ἀποδεδειγμένον γεγονός τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀκτινοβολίας πέραν τῶν ὄριων τοῦ ὄρατοῦ φάσματος.

Τὰ ἀνωτέρω σημειοῦνται ἐνταῦθα ἀπλῶς ἕνα δειχθῆ ἢ θέσις τοῦ ζητήματος τέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Doppler, ὡς καὶ ἡ ἐπικρατοῦσα σύγχυσις, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ πνεύματι τοῦ συγγραφέως, προκειμένου νὰ ἐφαρμοσθῆ ἐπὶ τοῦ φωτός τὸ τοσοῦτον καλῶς βεβαιωθὲν ἐπὶ τῶν ἡχητικῶν κυμάτων ὄρατον θεώρημα αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ συνόλου τῆς συζητήσεως ταύτης ἐπιτεταί, ὡς παρατηρεῖ ὁ συγγραφεὺς, ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ Doppler, μεθ' ὅλον τὸ εὐφρόν αὐτῆς, δὲν ἔχει ἐν τῇ ἀστρονομικῇ ὀπτικῇ ἢ καθάρως θεωρητικῇ μόνον ἕξιαν, καθ' ὅσον τὸ ὑπὸ τοῦ ἀνακλύψαντος αὐτὴν προτεινόμενον εἶδος παρατήρησεων πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς κινήσεως

των φωτεινών πηγών αδύνατον είνε να δώση ή απο-
τελέσματα ανέφικτα ή και ύλοσχεράς μηδαμινά.

Είτα ο συγγραφεύς, σημειών την αίτιαν δι' ην ή
πειραματική έφαρμογή του θεωρήματος του Doppler
έπιτυγχάνει μόν εύκόλως προκειμένου περι μουσικού
φθόγγου, έν ώ τή ήχητικόν κύμα είνε ενιαίας περιό-
δου, αδύνατον δέ να έπιτύχη προκειμένου περι φω-
τός, ώς διευτυώθη υπό του Doppler, καθ' όσον φω-
τειναι πηγαί, όπως οι άστéρες, παρέχουσι πολυσύν-
θετον κρμα κυμάτων, ών αι περίοδοι διαφέρουσι
κατά βαθμούς ανεπισθήτους, παρατηρεί ότι προς
άποκατάστασιν τής αληθοῦς σχέσεως του φωτός προς
τόν ήχον, ανάγκη να εύρεθῆ μέθοδος πειραματική
δι' ης να χωρισθῆ ιδιαίτερον φωτεινόν κύμα, εύκό-
λως δι' ίδιου χαρακτηριστικού αυτού από πάντων
των λοιπών άναγνωριζόμενον μεθ' όλην την έπίδρα-
σιν τής κινήσεως τής πηγῆς. Τό πρόβλημα σήμε-
ρον, όπως ή φωτοκλήσις παρέχει μεθόδους έπι-
τρεπούσας τόν χωρισμόν, την διάταξιν και την κα-
τάταξιν επί κλίμακος ακριβώς ώρισμένης των δια-
φόρων φωτεινών ακτίνων, εύκόλως λύεται κατά την
έποχην όμως εκείνην μεταξύ του θεωρήματος του
Doppler και τής έφαρμογῆς αυτού επί των φωτεινών
κυμάτων υπήρχε σπουδαίον τι χάσμα, όπερ δέν κα-
τώρθωσαν να υπερωλήθωσιν.

H. Γ. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ.

(Ακολουθεῖ).

ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ.

Α'.

Ήδαιπνον—μη θελήσητε να μάθητε ποι, τότε
είδειπνον μετά θαλερῆς παρόνου οι ίπποτάι.
Τό δειπνον ήτο λιπαρόν διακονοι τόν οϊνον
έντός κυπέλλων γλαφυρών έκέρων κρυσταλλίνων
τῆς άρουῆς, τῶν θησαν δεινῶς μαστιζομένων
υπό βυσμάτων φαλῶν έκπωματιζομένων.

Ήδαιπνον, οϊνον έπιον, τόν στόμαχον έπλήρουν,
και μεταξύ τερπόμονοι οι σύνδοιποι ελίρουν.
Και ότε τά έπίδειπνα και τά τραγηματώδη
προτήθησαν, αυτ' αϊθωπος άφρώδη, μελιτώδη
τόν καμπανίτην δέχονται χρυσῶν κυλίκων βάθη,
και... τί συνέθη έπειτα, πῶς τις ποθεῖ να μάθη.

Β'.

Λοιπόν, άφοῦ και έφαγον και έπιον, ή Άδα
λαλεῖ προς την εὔτραπέλον των ίπποτων έπτάδα.
« Κοιφοί μου φίλοι, ευγενεῖς, καλλίμορφοι ίπποτάι,
« Ζωροί συνδαιτημόνες μου και εὔθυμοι συμπόται,
« χαρίζοι Κύριος υμῖν ήρας μακράς, άνέντους !
« Τήν νύκτα τῆς παραμονῆς έκάστου νέου έτους
« όποτε μεσονύκτιος έπικουρέται ώρα,
« εἴθισται να προσφέρωμεν τοῖς κεκλημένους δῶρα.

« Νύξ είναι τῆς παραμονῆς του νέου έτους ήδε,
« και ώρα μεσονύκτιος εγγίζει, εὔπατριδαί.
« Καί δῆ διορήσομαι υμῶν ένι και μόνῃ δῶρον
« καλόν, τιμηέν, άέλπτον, τιμηῖς, άγάπης φόρον.»

Γ'.

Οι νέοι έπευφήμησαν, οῦς έριος διαφλέγει.
Τόν λόγον συνεχίζουσα ή Άδα τάδε λέγει
« Ραούλ, Ήδγάρ, Ήδμων, Ρενέ. Βίκτωρ. Όσκαρκαί" (Όθων,
« ή Άδα ταῦτη τῆ νυκτι ένός πληροῦ τῶν πόδων
« ένός υμῶν ή σύντροφος γενήσεται τῶν τῆδε. »
« Τίς οὔτος ; » άνεβόησαν όμοι οι εὔπατριδαί.»

« Τίς οὔτος : ό τό κάλλιστον μέλλον μοι δοῦναι δῶρον.»
Οι πάντες απέδειξαντο τόν προταθέντα ἕρον.
« Εν έτι υπολείπεται, » εἶπεν ή Άδα τότε
« λόγον τιμηῖς ίπποτικής τῆ μελλονύμφῃ δότε,
« ότι προστάται έσπεθε αὔτης και του συμβίου,
« του προκριθέντος εξ υμῶν, οι άλλοι δια βίου.»
« Λόγον τιμηῖς ! » άνέκραξαν και οι έπτά.— « Ίπποτάι,
δεῦτε, τό δῶρον έκάστος περιτροπάδην δότε ! »

Δ'.

Τῆ λέγει πρώτος ο Ραούλ. « Εγώ, γλυκεῖα Άδα,
χρυσότευκτον οικοδομῶν διορῶμαι σοι πατῆρα.»
« Εγώ δέ, λέγει ο Ήδγάρ «δῖφρον και ζεῦγος ίππων.»
Και ο Ήδμων « προσφέρω σοι άνάκτορον και κῆπον.»
« Ο δε Ρενέ «χαρίζεσα και έρωτώπις Άδα,
σκαυδῶν εγώ διορῶμαι σοι στιλιόντων μυριάδα.»
« Ο Βίκτωρ λίθοις ένδοικοῖς στεφανῆν ήνθισμένην
προσφέρει πόρπην ο Όσκαρ τιμηῖς πολλῆς, αἰθους.
« Ο Όθων δέ, την δεξιάν άπλων επί του στήθεος·
« Ίπποτής, λέγει, άπορος τυγχάνω και πληθεῖος·
« ώ δέξαι, Άδα, την εἰμήν λατρεῖαν ισάθιως ! »

Ε'.

« Νικηῖς, ώ Όθων ! Ο έμός και σο; τόνυτεῦθεν βίος
« άρρήκτοις δέονται δεσμοῖς ! Τῶν τῶν εξ τά δῶρα,
« έστρωσαν προῖξ. Άκούσατε, ή δαιδεκά:η ήρα
« σημαίνει.» Ήπεκρότησαν οι ήττηθέντες τότε
και άνεβόησαν κοινῆ. « Άδα, ο γάμος πότε ; »

ΣΤ'.

« Η μήτηρ τῆς εὔδοιδος παρβένου ή προσθῦτις
είσηλθεν εις την αίθουσαν και εἶπεν : « (Ο λευίτης
« έν τῷ ναίσεω τῷ εγγῶς τό ζεῦγος άνυμνεῖ.
« Χρυσῶν προχέουσι τό φῶς λαμπτήρες άνημμένοι
« έκεί. Χυρεῖτε, νέοι μου, ζεῦγος χαρίτων, χίρρει ! »

Ζ'.

Προς τόν ναίσκον βεβήνουσιν ο Όθων και ή κόρη.
Ίπποτάι, μήτηρ, οικειῶν πληθῶς και κορασίδων
τόν γάμον εἰλογοῦμενον υπό του Ούτου εἶδον·
ένῶ δέ ήχρον μουσικῆ, ὠδαί, χοροί και κρότοι,
του νέου έτους έλα μψε χαρμόσυνος ή
[πρώτη.]

Εν Κωνσταντινουπόλει, τῆ 31 δεκεμβρίου 1892.
ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΑΜΑΡΤΣΙΔΗΣ.

Ο ΥΙΟΣ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ

(Επί τῷ νέῳ έτει).

Α'.

Είναι έστέρα παραμονῆς τῆς πρώτης του έτους·
τό ὠχρόν φῶς του χειμερινῦ ήλιου πρό πολλοῦ ήδη
επαύσατο έπιχρυσῶν τά χιονάλευκα του αἰθέρος νέ-
φαλα· άραιοι τινες μόνον άστéρες έπιστέφουσιν ώς
λαμπεροί μαργαρίται τόζοφῶδες μέτωπον τῆς νυκτός.

Εν έκάστη οίκῳ άντηχοῦσι χαρμόσυνα ἔσματα·
έκάστη καρδία πανηγυρίζει φαιδρά την εμφάνισιν του
νέου έτους, του καινοφανῶς τουτου τέκνου του χι-
νοπωγῶνος Κρόνου, όπερ οὔτος παρουσιάζει πρό τῶν
όμμάτων τῆς άνθρωπότητος, μειδιῶν και άκτινοβο-
λοῦν, χρυσῶν φέρον στέφανον εἰπίδων και όνειριον
νέων.

Ίδού, κτυπα ή ώρα και οι καρδία πάλλουσιν· έτι
μικρόν και τό λῆγον έτος, ὠχρόν και γεγηρακῶς, φέ-
ρον επί των κῶτων άλλων μόν τάς εύλογίας άλλων
δέ τάς μυθίας άρας, καταβυθίζεται σιγηλῶς έν τῷ
άχανεῖ του παρελθόντος ὠκεανῷ, έν τῷ ὠκεανῷ εκεί-
νω, ος οὔδέποτε αποδίδωσιν ο,τι άπαξ κατέπιεν. «Ω,
πόσον καταπληκτικῶς ταχεῖα ή πτήσις του χρόνου !
και πῶς οὔτος λεληθῶτος άποφέρει τῆς Ίθῆς ήμῶν
τά δροσρόρανα άνθημα επί των πτερυγῶν αὔτου ! έτι
χθές έσφυρῶμεν άμείρνοι εκ τῆ άγνῆ χαρῆ τῆς παι-
δικότητος, ής τό μοιραῖον τέμα, ώς ζοφερόν ση-
μειον επί του τότε πρό ήμῶν άπλουμένου άπεράντου
όρίζοντος, τό άνυποπτον ήμῶν ἔμμα οὔδῶως διέ-
βλεπε και ήδη ή έποχή ή ευδαίμων εκείνη παρήλθε,
και παρήλθεν άνεπιστρεπτεῖ· ή ήδεῖα αὔτης μόνον
άνάμνησις μάς φθάνει έτι ώς έν σκέτει άμυδρῶς άκ-
τις μεμακρυσμένου φάρου. «Ω χρόνε, άελλοπτέρυγε
χρόνε ! ποι λοιπόν άπάγεις άνυπτάμενος τό άνθη
του βίου ήμῶν ; μη άρα μεταφυτεύεις αὔτῃ έν τῷ
οὐρανῷ, εις τούς άμυράντους λεμιῶνας τῆς αιωνιό-
τήτος ;

Β'.

Εν τῷ μόνῳ δωματίῳ πενιχροῦ οίκίσκου ὠχρῶς
λύχνος διαχέει ασθενές και υποτρέμον φῶς· αι τε-
λευταῖαι φλόγες τῆς εστίας άρχονται κατευναζόμε-
ναι έν δέ τῷ άμυδρῷ φωτι νομίζεις οτι μυστηριώ-
δεις εἰκόνες ζοφεραῖ ή φαιδραῖ, μέλλουσι να διαγρα-
φῶσι μετ' οὔ πολῶ. Παρά την εστίαν κάθηται με-
λανέμων γυνή, ής ή ὠχρά πλήν γλυκεῖα φυσιογνωμία
έκφράζει ψυχικήν θλιψιν, άλλῶ θλιψιν καρτερικήν·
την θλιψιν εκείνην την αἰλακουσαν τό μέτωπον και
μαραίνουσαν την καρδίαν, πλήν μήπω δαμάζουσιν
την ψυχῆν και παρ' αὔτην ὠρατος διωδεκαέτης παις
έρείδει την εύκομον αὔτου κάραν επί του μητρικοῦ
στήθεος τῆς· είναι γλυκῶς και χαρίεις ο παις εκεί-
νος· έν τῷ βλέμματι αὔτου διακλμπει ζωηρά άκτις
διανοίας και τό μειδιαιμα του φέρει παράδοξον εύγε-
νείας έκφρασιν.

Ο υἱός έλάλει προς την μητέρα αὔτου μετά τῆς
βαλξικαρδίου εκείνης χάριτος, τῆς κοσμοῦσης και τούς
ελαχίστους των παιδῶν λόγους, δσάκις οὔτοι μετ'
άγγελικῆς άφελείας αποκαλύπτουσι τάς άγνάς και
άσπίλους αὔτων ψυχῆς προς τῶν πολλῶ ιδόντων και
παθόντων έν τῷ πολοπράκτω παραχῶδει δράματι,
όπερ έπιγράφεται άνθρώπινος βίος.

— Ίδού, μήτηρ, ήλθε τό νέον έτος· ένθυμείσαι
όποιον δῶρον μοι υπεσχέθης προχθές ; μοι υπεσχέθης
ένα άσπασμόν· δός μοι λοιπόν τό δῶρόν σου.

Και ή μήτηρ μετά γλυκυπέκου μειδιζάματος έπέ-
θηκεν επί του καθαροῦ του παιδῶς μετώπου τό ποθη-
τόν φιλημα.

— Μήτηρ, είναι αληθές οτι κατά την πρώτην
του έτους οι όμηλικές μοι παιδες λαμβάνουσι πλη-
θύν δῶρων, άθυσματίων και όπωρῶν ; τούτων πάντων
άσυγκρίτως ήδύτερον υπήρχει τό δῶρον, όπερ ήδη
παρά σου έλαβον. Ένθυμοῦμαι, πέρυσιν εις συμμα-
θητῆς μου, μοι έδεικνυε περιχαρῆς μικρόν πολυτελές
χρηματοκιβώτιον, όπερ εἶχε διορήσει αὔτῷ ο πατήρ
του κατά την πρώτην του έτους· τόν ήρώτησα· «τί
σοι χοσημεῖς τούτο ; και άπεκρίνατο άγερῶχος·
« ένα τό πληρώσω χρημάτων ! » ο μήτηρ, εγώ δέν
έπιθυμῶ να έχω πλήρες χρηματοκιβώτιον οὔδε πολύ-
τιμα άθύσματα· μοι άρέσκει κάλλιον όταν εἴθῃ τό
έαρ, τό γλυκῶ μαργαρόφυλλον έαρ, να πλέκω στεφά-
νων εκ των εύθαλῶν μύστων και των μυροπνῶν ρό-
δων, άτινα εύρίσκω άνθοῦντα άνά πᾶν βῆμά μου έντός
των γλωρῶν λεμιῶνων... και τό ἔσμα τῆς άηδό-
νος !... «Ω, τό γλυκῶ εκείνο ἔσμα, όπερ ήκουον πέ-
ρυσιν, έκεί, εις τό βαθύσκιον δάσος, κατά τό λυκαυ-
γές, πριν ή ή πρώτη ήλιακή άκτις άναρπάσῃ τούς
επί των άνθῶων άδάμαντας τῆς δρόσου, πριν ή τά
πρώτα άνθρώπινα βήματα θορυβήσῃσι την ύπνώ-
τουςαν έτι ήχώ τῆς κοιλάδος. «Ω, πότε θα εἴθῃ τό
έαρ, να δρέψω πάλιν ρόδα και οὐρανόχρῶν μυστώτα,
να άκουσω πάλιν την άγνήν φωνήν τῆς άηδόνης ! Ο-
ποιον θεληγητρον λοιπόν έχει τό χρηματοκιβώτιον
του συμμαθητοῦ μου ; δέν λάμπει πλειότερον των
χρυσῶν νομισμάτων, μήτηρ, εἰπέ μοι, τό διαυγές
κῆμα του ρύακος οτε αι χρυσαί του φωτός άκτινες
λαμπυρίζουσιν έν αὔτῷ ;... «Αλλ' ούχι ! θέλω να ά-
ποκτήσω χρήματα... σήμερα, πριν ή έτι νυκτώση,
διήλθεν ένταῦθεν ὠχρόν ρακένδυτον ὄρφανόν, νεώτε-
ρον έμου· και τό τάλαν ένδακρυ έτεινε την χείρα
εἰπαιτοῦν.

« Η καρδία μου έθλίβῃ, ήθέλησα να τῷ δώσω τι
άλλ' οὔδέν εἶχον !... Έπιθυμῶ να γείνω πλούσιος
όταν ήλικιωθῶ να δύνωμαι να εἰλεῶ τά εἰπαιτοῦντα
όρφανά.

« Η φωνή του παιδῶς ήδεῖα ώς εύάγγελον χελιδῶ-
νος τερτίσμα, άντηχοῦσα έν τῆ μελαγχολικῆ σιγῆ
του δώματος εκείνου, βαθμηδόν εἰσιώπησεν υπό την
εἰπήρειαν του σταθιπόνου ἕπνου. Ήτο ὠραία ή θέα
του τέκνου την κάραν αναπαύοντος επί των τρυφερῶν
στέρνων άφ' ὧν ήντλησε την ζωήν.

Ότε ή μήτηρ, μηδούως έτι μειδιώσα έν τή μο- νήρει σιγή, προσήλωσεν έπ' αυτού βλέμμα ένδοκρον και τά χείλη αútης έψιθύρισαν θρηνηδώς :

— Ό τέκνον μου, άγνόν μου τέκνον, διά τί νά ήσαι όρρανόυ; λεπτοφύες άνθος, διά τί νά μακραιν- σαι έν τή παγερά χειμώνι των συμφορών; δέν είσαι ώς τά άλλα παιδία· έχεις πνεύμα διάφορον, χάριν ιδιόζουσαν· έπί του μετώπου σου διαβλέπω άρι- στον τινα σφραγίδα χαρακτήρος έξόχου· και έν τού- τοις διάγεις έν άθλιότητι, οι δέ έπιφανείς τής ήμέ- ρας άπαξιούσι νά σοι βίψωσιν έν βλέμμα των. 'Εν τώ μεγάρω ένθα είργαζόμην χθές είδον πολλά παιδία πλουσιώς ένδεδυμένα και εύθύμως όνειροπολούντα τά δώρα, όπερ θά λάβωσιν αύιον· και ότε έζήτησα παρά τής μητρός των, τής οικουδεσποίνης, κατά τι πλείο- να χρήματα έν' άγοράσω άθυμά τι διά τό τέκνον μου, τό μέτωπόν της συνωφουώθη, όργίλις δέ και ύπερο- πτικώς μοι άπήνησας· αδέν είναι άνάγκη τά τέκνα των πενήτων νά έγωσιν άθύρματα κατά τό νέον έτος! . . . είναι λοιπόν παρταί οι πένητες; γλυκύ μου τέκνον, είσαι παρταί και σύ;

Θερμόν δάκρυ από των όμμάτων της μητρός κυλι- σθέν έστράζεέν έπί του λευκού μετώπου του παιδός· βαθείως καθυδόντος, ώς όρόπου ψεκός έπί κρένου, όπερ ή ήδύπνοος αύρη βουκκλίζει έν αίθρία έαρινή νυκτι⁹

Γ'.

Αί ζοφώδεις σκιαι τής νυκτός άπανταχού ήδη ή- πλώθησαν· οι ήχοι τής μουσικής και των γελώτων έν πάση οικία βόθρηκον έσίγησαν· οι πάντες καθυδούσιν ήδη έλατίζοντες την αύρον διάφορον τής χθές, ώσει πρόκειται νά φωτίση αútην ήλιος ζωη- ρότερος, ώσει πρόκειται νά υποδέξεται αútην φώς γελοστέρος· έν δέ τή βαθεία της μεσανυκτίου ώρας σι- γή ή διάτορος κραυγή άγρύπνου τινός μόνον αλέατο- ρος προσαγορεύει τό ήδη άρχόμενον έτος.

'Εν τή ψυχρή οικίωσφ τής χήρας, υπό τό φέγγος του λύχνου τό ψυχοφραγούν, ό λυσυμέρμνος Μωρφέας άοράτως έπελθών έπέκλεισε δι' έλαφράς και εύρεγε- τικής θωπίδας τά κεκαμώτα εκείνης· βλέφαρα. 'Αλλά τίς περίξ λεπτός θροός άπηχεί; όποιον αίρνις άβρι- στον φώς καταυγάζει τούς γυμνούς ποίγους, τούς μά- νους κωφάλλους μάρτυρας τής μυστηριώδους σκα- νής; 'Αι θύμα! ή λευκή πτέρυξ άγγέλου άστραπη- δόν έκ του αίθέρος· καταπτάντος θροει έλαφρώς και του πρώτου αυτού ή ούρανια λάμψις άκτινοβολεί! ιδού έπέστη ένκέριος έπί του ύπνώττοντος παι- δός, ού προσθίγει τό μέτωπον διά των πτερών και κύ- πτων άπαίξεται αútόν έπί τά χείλη· ή δέ θερμή του πνοή περιχυθείσα, εισδύει μέχρι βάθους τής καρδίας αυτού. 'Αι μάγος όπτασία! 'Αλλ' ιδού αί- φνης ό άγγελος άφίπταται, ή αίγλη αυτού δύνει και ένφ ή άεροβάτης πτέρυξ του μετ' άστραπιαίου τά- χους διακνίει και πάλιν τά αίθήρια ύψη, έπί της μορ- φής του κοιμωμένου παιδός, ζωτρώς έμψυχομένης, άνατέλλει γλυκύ μειδίωμα· ή άντανάλακσις του έξαι-

σίου όράματος έν είδει χρυσού όνειρου καταλάμπει έτι τον ύπνον αútου.

Δ'.

'Ο ήλιος άνέτειλε· τής χειμερινής ευδίας ύπομει- διξ ή προσηής καλλονή.

— Ό μήτηρ, όποιον άναρ! λεγει ό παλις άφουκι- σθείς· είς δέ την άνάμνησιν ταύτην τό στήθος του θερμαίνεται, τό αίμα άνερχόμενον ταχύ φοινίσσει τής παρειάς του και τό όμμα του παραδόξως σπινθηροβο- λεί· ακουσίως δέ ή άφήγησις του όράματος έξέρχεται του στόματος αútου υπό μορφήν άφελούς ζήματος.

'Εν νύχτα είδα όνειρον· 'όαν νάπερ' έν' άττέρι κατέθηκ' ένς άγγελος· 'ετό πεινχρό μου στρώμα· είγε λευκά φτερά καθός του Πλάττου περιστέρι. . . και μ' έδωσα, και μ' έδωσα ένα φιλι' 'ετό στόμα· θαρρώ πως ήλθε του θεου τή χάρι νά με φέρη. . . τί όνειρ' όλοζώντανο! θαρρώ τό βλέπ' άκόμα.

Και τό πα γού κρυφά 'ε ταύτη 'όαν έκαμε νά φύγη· 'Αχ! πές του Πλάττη, άγγελε, σ' όρκίζω 'ε τον αίθέρα, σ' όρκίζω 'ε τή χρυσή 'ηδέμ, για τή φτωχή μητέρα που νύχτα πλάτ' 'ε την κλίνη μου ό στεναγμός τήν πύγι· πές του για κάθε δυστυχή 'ε τον κόμπο έδώ πέρα». Και τότε μ' έχυσε θερμή πνοή μέσα 'ε τό στήθια. . . άχ! ήταν όνειρο αútό; μί·ν ήτανε αλήθεια;

'Αγγελε, άρχου 'ε τό βαθύ συννεφιασμένο βράδυ και 'ε των αίθίων τόνειρο άς λάμπη ή μορφή σου· χύνε έλπίδα 'ε τή ψυχή, ατίνα 'ε τό σιστάδι και χύνε τό χαμόγελο 'ε τή γή του Παράδεισου.

Χαί! σκόρπα τό χαμόγελο 'ε τά περκαμένα χείλη και πέτα πάλι, φως γλυκό πριν ή αύγή μας σταίλη.

Κι ήταν αντίσπουν όροσερά της άνοιξις τά κάλλη που θάξη φύλλα τό κλαδί και ή φωλιά πουλάκια, άχ, χρυσότερουγη μορφή! έργου τήν νύχτα πάλι· δίνα τραγούδι 'ε τά πουλιά, όροσι 'ε τά χορταράκια.

'Ο ούρανόπεμπτος άγγελος της νυκτός ένεφύσησεν αútφ διά του θείου εκείνου άσπασμού την ποιητικήν έμπνευσιν. 'Ηδη ό νεαρός άοιδός άτενίζων βεμβωιδώς προς τά ύψη, προσθίλει μειδιώντα τον ούρανόυ· μή άρα είναι δι' αútόν τό μειδίωμα τούτο ελικρά ύπό- σχετις περι μέλλοντος αίσιου, μέλλοντος δόξης και ευδαιμονίας, έκ μέρους 'Εκείνου όστις έπέταξεν ένκ οι έσχατοι γένωνται πρώτοι και οι πρώτοι έσχατοι;

Ε'.

'Ετη παρήλθον· ό όρρανός άοιδός ήνδράθη· άλλ' ή- δη δέν οικει έτι έν τή ψυχρή και ταπεινή οικίωσφ· δέν ένδύεται πλέον βράχι, οι δέ έπιφανείς τής ήμέρας δέν άτενίζουσιν αútόν μετά περιφρονησεως· αλλά προσθίλπουσιν ένιοι ζηλοτύπως τάς εύθελεις δάφνας αίτινες στεφανούσι τό έμπεπνευσμένον αútου μέτω- πον. 'Η μήτηρ αútου, άργυροβριξ ήδη γαία, δέν στέ- νει πλέον έν τή σιγαλή γαλήνη τής νυκτός· ή δύσις του βίου αútης είναι αίθρια και εύλαμπής ως ή τής παιδράς θερινής ήμέρας.

Είναι και πάλιν έσπέρα παρμονής του νέου έτους. 'Ο ήδη περιόδοξος διαφρηστεφής είναι συγκεκινημέ- νος· έν τή βήθει της ψυχής αútου τηρεί βαθειαν, Ιεράν άνάμνησιν· πρό της άμυδράς ταύτης εικόνας του πεινχρού πλην προσφιλοφς γενεθλιού οικίσκου, των ψυχρών τής ένδειας νυκτών, του χρυσού τέλος άγγέλου του έμψυσήσαντος αútφ την ζωήρρυτον εκεί- νην πνοήν έν παρμοίω νυκτι, ή καρδιά αútου σκιρ- τή· και υπό την έπήρειαν των εύγενών τούτων άν- κμνήσεων εύεργετικώταρος ύπερ ποτε δείκνυται προς τάς υπό της Μοίρας προγεγραμμένες άτυχείς ύπέ- ρεις.

Αίφνης κρούει τις την θύραν περιδεώς—τίς είναι; —Είναι γραια βράκενδυτος έπαίτις, έπί της κεκυφίας βράχως φέρουσα τό μογηρόν άχθος των έτών και τό έρρυτιδιωμένον μέτωπον κύπτουσα προς την γήν έφ' ής μετ' ου πολυ ή όλοή είμαρμένη, μέλλει νά τανύση αútην.

'Η θύρα άνοίγεται και ή τάλαινα έπαίτις μετ' ου πολυ καθίξει άπέναντι του περικλειούς ποιητού, υπό την φιλόξενον αútου στέγην. 'Ο άοιδός, κατά τό ά- φελές όμηρικόν έθιμον μεταλλή τον περιπτειώδη βίον τής ξένης αútου. 'Εκείνη άρχαίεται τρομούση φωνή και μετά την ειλικρινή έκθεσιν πολλών λεπτο- μεριών καταδεικνυται άπροσδοκήτως ότι είναι αútη αútη ή ειπούσά ποτε προς την δυστυχή τότε χήραν μητέρα του ξενίζοντος : 'αδέν είναι άνάγκη τά τέκνα των πενήτων νά έγωσιν άθύρματα κατά τό νέον έτος! «φει! ήν ποτε πλουσία δέσποινα υπό σηήους θεραπειών περιστοιχουμένη· δι' αútην ήν προουρισμέ- νη ή πολυτελεστάτη μέταξα και οι λαμπρότατοι άδελφάντες· άλλ' ό σκοπίμος θός πάντα τούτον τον ύλθον άφείλεν αútόν ως ποτε παρά του 'Ιώδ'· ή δέ αίγλη εκείνη έσβέσθη υπό τά λάθρος έπιπεσάντα άνηλεή κύματα των βιωτικών τρικυμιών. Και ήδη ή τάλαινα χήρα και άπαις, άνάκτηρος και ήλεπτος, έπαίει τον οίκτον των άλλων, τον οίκτον ύναύτη κατά τάς ευδαίμονας ήμέρας της άπόνως ήρνείτο προς τούς δυστυχεις. 'Α τής ροθεράς των άνθρωπιώνων με- ταβολής! 'Α τής αύστηράς δικαιοσύνης του τά πάν- τα διέποντος! 'Αλλ' ή άργυροβριξ μήτηρ του άοιδου πρό της σκληρώς ποτε αútη προσενηθείσης γυναι- κός, ήδη δυστυχούς, πρό πολλου μεταμειληθείσης, πρό της έτοιμορρούπου ήδη θυελλοπλήκτου γηραιός θρους, κατακλιμβάναται υπό οίκτου και τούς γλυκεις γαλήνιους όφθαλμούς της πληρούσιν εύγενή δάκρυα. 'Ο δέ μεγάλυμος υίός μετά θερμής συγκινήσεως λέγει τή δυστήνω ξένη, ήν παραδόξως ό ούρανός τφ άπέ- στειλεν έν τή επισήμω ταύτη νυκτι :

— Γύναι! είσαι ήδη δυστυχής· τό ποτέ γαύρον μέτωπόν σου έταπεινώθη έν τή σφοδρά πάλη, ήτις άπαρτίζει την ζωήν κατασυνετρίβης οίκτρώς· άλλ' ή- σύχει, τάλαινα! γαλήνη σε άνυμένει του λοιπού· ζήθι παρ' έμοι· άπόλαυε την θέρμην της έστίας μου και έσο αδελφή της γηραιάς μητρός μου!

Δάκρυα κατανύξιος και εύλογίας διαδέχονται τούς λόγους τούτους, ύψηλούς έν τή άπλότητι αútων, και ό ούρανός μειδιών πέμπει και πάλιν άοράτως φύλακα άγγελον ένκ σκέπη διά των εύρειών αútου και άσπί- λων πτερύγων την Ιεράν εκείνην στέγην.

ΚΡΗΝΑΙΑ Α. ΠΡΕΒΕΣΙΑΤΟΥ.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΕΡΩΣ

ύπό Paul Bourget⁹.

«Και θά ήμην, ουχι εύτυχής, άλλ' ήσυχος και ήυ- χαριστημένη. Μεθ' όλας τάς άθλιότητας του άνευ έρωτος γάμου, τό αίσθημα του καθήκοντος ήν τόσον έρριζωμένον έν έμοι, ώστε θά έκκλινον τον αυχένα έν πλήρει ύποταγή είς τον νέον βίον μου, εάν μη περι- στάσεις έκτακτοι είχαν ψυχράνει έν έμοι διά τρόπον αλήστου και από του δευτέρου έτι έτους του γάμου μου, την προς την τιμιότητα του χαρακτήρος τάσιν εκείνην, ήτις ήν ή μυστική θρησκεία της καρδίας μου, ως κορασίθος και ώς νεάνιδος και ως γυναικός. Δέν θά σοι ώμίλων περι του έπεισοδίου τούτου ως πράττω, φίλε μου, εάν ή δίκη, ήτις εκινήθη κατά του. 'Αδρυ από τριών ήδη έτών δέν άπεκάλυπτεν έλλειψιν λεπτό- τητος και άσυνειδησίαν, ήν μόνη έπί πολυ έγνωρίζον. Πρέπει έπίσης νά σε φέρω είς θέσιν, οίονει νά Οίξης διά του δακτύλου την φύσιν των ιδεών μου περι του σύζυγου μου κατά τάς πρώτας ήμέρας του γάμου ήμων διά νά έννοήσης κάλλιον έλον τον πόνον του κτύπου, δεσ κατανήχθη κατ' έμου. 'Εν τφ κ. 'Αδρυ ύπάρχουσι δύο διακεκριμένα ύντα. 'Εκείνο, όπερ δείκνυει είς τον κόμον, χάριν, εύπροσήγορον, σχεδόν σύνθητες, γενναίοφρον εκ φύσεως και εξ όπισθολογι- σμού και τό έτερον, εκείνο, όπερ κερθαίνει χρήματα και δημιουργεί κερδοσκοπίας, τό άνοικτήριον, τό θη- ριώδες, τό έστερημένο λεπτότητος και περι ουδένος φροντίζον έτέρου ή μόνον περι της έπιτυχίας. Δέν έγνωρίζον, άλλ' ή μόνον τό πρώτον των δύο τούτων προσώπων, ως εκείνος έγνωρίζεν έν έμοι την σιωπη- ράν και γαλήνιον γυναικα, ήν έλαθεν ως άντικείμενον, όπερ θά ήδύνατο νά άγη και νά φέρη κατά βούλησιν. Πρωίαν τινα ό σύζυγός μου εισήλθεν είς τον θάλαμόν μου και ήσύχως, μετά μαθηματικής άκριθείας φέρων αριθμούς και υπολογισμούς προς ύποστήριξιν των λεγομένων του, μοι είπεν ότι τφ έγρειάζοντο διακού- σιαι πενήτηκοντα χιλιάδες φράγκων. Κατόπιν σπου- δαιοτάτων και διαδοχικών άπαιθειών έν τφ χρημα- τιστηριω, ένόμισεν ότι ήδύνατο νά καταπολεμήση την κακήν τύχην του κερδοσκοπών άνόμως έπί των μετοχών τής τραπέζης, ής ήτο διοικητής. Θά ήδυ- νάμην νά σοι διηγηθώ έν ταις έλαχίσταις λεπτομε-

⁹) 'Ιδε άριθ. 41, σελ. 192—193.

ρείαις τὴν κερδοσκοπίαν ταύτην, διότι αἱ ἐκφράσεις, ὧν ὁ κ. Ἐδρὺ κατὰ τὴν προίαν ἐκείνην ἐποίησατο χρῆσιν, ἦσαν κατηγορηματικαὶ καὶ ὀριστικαὶ καὶ ἐνετυπώθησαν ἐν τῇ μνήμῃ μου. Ἐν συντόμῳ, ἠπειλείτο ὑπὸ ἀπαιτήσεων καὶ δίκης, μέρος δὲ τοῦ γράμματός τῆς προίκαός μου ὡς ἠδύνατο νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν σιγὴν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. Ὑπῆρχεν ὁμοίως τὸ ἐξῆς, ὅτι κατὰ τὸ γαμήλιον ἡμῶν συμβόλαιον ἀπῆρτετο ἡ ὑπογραφή μου. Ἐν πάσῃ τῇ ἱστορίᾳ ταύτῃ, ἀνεκάλυφα ἐν τὸς μικροῦ τὸ ἐξῆς κανόν, οὗ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε δι' ἐμὲ καταπληκτικόν, ὅτι εἶχον ὑπανδρευθῆ κλέπτῃ. Ὅποτε παρετήρησα προσεκτικῶς τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο ἀπηλλαγμένον τῆς προσωπικῆς τῆς ἀφελείας καὶ ἀπλότητος καὶ ἔγνω τὸν ληστήν. Βλέπων αὐτὸν ἐξυρισμένον τὸ πρόσωπον καὶ τὴν κόμην ἐν χροῖ κακαρμένῃ ἐνόμισα ὅτι βλέπω ἐνώπιόν μου κατὰδικόν. Αἱ φράσεις, ὡς ἀπήγγελλε πρὸς δικαιολογίαν του καὶ αἱ ὁποῖαι ἐξέφραζον τὰς ἰδέας αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἡθικοῦ λόγου τῆς ὑπάρξεως τῶν χρημάτων, τὸ βλέμμα του καὶ ὁ ἦχος τῆς φωνῆς του ὅταν ὠμίλει, αἱ ἐλπίδες ἀνταμιωθῆς προσερχοῦς, ὡς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀνέπτυσσεν, ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν συγκατάθεσίν μου— πάντα ταῦτα συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ συμπληρώσωσιν ἐν ἐμοὶ τὴν πρώτην ἀγανάκτησιν. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος ἐν τῇ αἰφνιδίᾳ μεταμορφώσας τὸ πρόσωπον μου ἀνεγνώρισε γυναῖκα, ἣν δὲν ὑπέπτευεν. Ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἐροῦσθῆν ἐκ τῆς αἰφνιδίως ἀποκαλύψεως καὶ ἐξωτερικεύσεως τῆς τιμιότητος τοῦ χαρακτῆρός μου. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους τί τῷ ἐνδιέφερον; Ἐδῶσα τὴν ὑπογραφήν μου, ἐκεῖνος ἐσώθη, ἐγὼ ὁμοίως, ἡ σύζυγός του εἶχον ἀπολεσθῆ. Ἴσως, ἐάν ἀνετρεφόμεν ἐν ἄλλῳ κύκλῳ καὶ ἐνωρὶς ὑπέπτευον τὰς ἐλαστικότητας καὶ συγκαταβάσεως τῆς συνειδήσεως αἰτινες εἰσὶ συνήθειαι εἰς τὴν νεωτέραν κοινωνίαν, ὡς συνεχώρουν τῷ συζύγῳ μου διότι διήλθε πρὸς τὴν ἀτιμίαν. Σοὶ εἶπον ὁμοίως ἠδὲ ὅτι οὐδέμιν πείραν εἶχον τῶν τοῦ κόσμου. Ἀπελπισία ἐπεγένετό μοι ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι ἤμην συνηνωμένη διὰ παντός πρὸς ἄνδρα. Εἶχον τότε τὴν λεπτοτάτην ἐκείνην συνείδησιν τῆς παρθενικῆς καὶ ἀγνῆς συνειδήσεως ἡ ὅποια οὐδαμῶς οὐδ' ἀπτεταί ποτε τῆς ἀτιμίας. Εἶμαι σύζυγος κλέπτου! Ἰδοὺ τί ἔλεγον καὶ ἐπανελάμβανον κατ' ἐμαυτὴν ἕκτοτε καὶ ἐπὶ ὅκτῳ κατὰ συνέχειαν ἔτη ἐν τῇ πικρῇ ἐρημίᾳ τῆς ψυχῆς μου. Ἐπὶ ὅκτῳ ἔτη φέρουσα ἄνομα ἐμπιστῶν μοι φρίκην, συνεμερίσθην τὸν οἶκον καὶ τὴν πολυτέλειαν ἀνδρός, ὃν περιφρόνουν. Ἐπὶ ὅκτῳ ἔτη ὑπῆρξεν ἡ κυρία Ἐδρὺ, ἣν ἐγνωρίσατε, σοβαρὰ καὶ σιγῆ καὶ ἡ ὅποια ὁμοιάζει ζῶν ἄγαλμα τῆς γαλήνης καρδίας. Ἰδὼν τις ἠδύνατο ὁμοίως νὰ ἀναγνώσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ ἐκείνῃ, ἣν ἔκρινον τὸσον κερταρικήν, ὅταν καθήμεν ἐν τῇ τραπέζῃ εἰς ἐπιστήμον τι δειπνον συνδιελεγόμεν πρὸς τινα παρκαθήμενον περὶ τῶν μυρίων ἐκείνων ἀντικειμένων τῆς παρισιανῆς συνδιαλέξεως, βεβαίως ὡς ἐφοβεῖτο βλέπων τὸν μέγαν ἀματόν ἰδεῶν ζωηρῶν, ἰδεῶν παθητικῶν, ἰδεῶν ἐπαναστατικῶν, διὰ νὰ εἰπῶ τὴν

κατάλληλον λέξιν, ἀματόν βαθυληθὸν αὐξάνοντα καὶ πολλαπλασιαζόμενον.
 «Νομίζω, φίλε μου, ὅτι τὸ μάλλον ἐπικινῶδες δυστύχημα, ὅπερ δύναται νὰ πλῆξῃ νεαρὸν πλάσμα ὅπερ συνάμα τυγχάνει ἐμμανῶς ἀγαπῶν τὴν εὐλαρίνειαν, εἶναι νὰ βλέπῃ πρὸ αὐτοῦ θριαμβεύουσαν τὴν ἀδικίαν. Ἡ ἀδικία ἐκείνη, ἣν ὑπομένει τις φυσικῶς, ὡς ἀνυπόφικτον ἀνταπόδοσιν τῶν ἴσων, ὅταν εἶναι τις εἰθισμένος νὰ τὴν ἐξασκῇ ὁ ἴδιος, ἐξασκῆ ἠλιθιῶν ἐπίδοσιν ἐπὶ τῆς νεαρῆς ψυχῆς ἡ ὅποια ἀπειθῶνεται τῷ κανόνι καὶ προσβάλλει αὐτὴν κατὰ μέσον στήθους. Ἰδὼν δὲ ἡ ἀδικία ἐξ ἧς πάσχει ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἔχη ὡς συνένωχον ὀλύβηρον τὴν κοινωνίαν, τότε τὸ πρᾶγμα ἀποβάνει τραμερὰ δοκιμασία καὶ δύναται νὰ τροποποιήσῃ τὴν διαγωγὴν τοῦ ἀτόμου κατ' ὅλον τὸν βίον.

(Ἀκολουθεῖ). Α. ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ.

Ἰδὼν δὲ, γέλασε ὁ οὐρανὸς καὶ ἀτρεχάτουνε τὰ πτέρυγα καὶ ἀπὸ τὸν παράδειτον χροιάτα περιττέρη ὁ Πλάττης στέλνει, λούλουδα νὰ φέρουν μυρωμένα, νὰ χύσων γέλοιο καὶ χαρὰ ἐς τὰ μάτια τὰ κλαυμένα.
 Ἀκούσ' ἀκούστε τὰ ποιεῖν τί λένε τὰ οὐράνια...
 «— χρυσὴ ἢ ἀπόψε ἢ βραδιά, χρυσὴ αἴριο μέρη τὸ στέναγμα σου τὸ πικρὸ πᾶντε, φτωγὴ ὑφάνισα, ἔχεις θεῶ, πατέρα, τὸν Χριστὸ ἔχεις ἀδελφὸ, τὸν ἀκαυθότευμένον.
 Ἐχεις τὸν ἥλιο τὸν χρυσὸ ποῦ σοῦ σκοροῖ ἀγτίδες, δίδε τὰ λουλούδα ποῦ κρατῶν αὐτὰ τὰ λέν' Ἐλπίδες.
 Ὡς ὀλόρωτη βλαστήσανε τοῦ Παρκαδίτου ἀρα καὶ ἄγια ὄροσά τὰ ὀπίεζε, τῆς Παναγίας τὸ δάκρυ π' αὐτῇ, τὸ ὄνειρο τῆς γῆς, γιὰ σένα ἔχει χιμένο.

Ἦδὼ ἀνοσθὸν ὄνειράτα, ἐκεῖ γελῶν ἀγτίδες καὶ ἀπὸ τὰ οὐράνια κυλῶν ὄροσά βανίδες.
 Ἐλπίζε μόνο, ἔλπιζε... καινούργιος χρόνος μπαίνει ποῖος ἔφρει τί βρέχει ὁ θεός, ὄροσά μου ὀλυμένη...

Β.

Χλιομὸ χαμόγελο ἡ αὐτὴ εἰς τὰ οὐράνια χύνει χτυπῆ ἢ ὦρα, καὶ ἡ στικτικὴ ποῦ γρήγορα περνοῦνε θαρρεῖς μᾶς κρᾶζον: Χριστιανοί, ὄστε ἐλεημοσύνη πολλοὶ φτωγοί, κρυόνουε, πολλοὶ φτωγοὶ πεινοῦνε πολλοὶ φτωγοί, ἀλλοίμονο! (καὶ εἰν' ὅλοι ἀδελφοί σας) ἄχ! τὴν καρδιά ἀνοίξετε μαζὶ μὲ τὸ πουργί σας!
 Ἀχ! πόσα γέρουν ὄροσά γυνὰ μέτα ἐς τὰ χιόνια ὡς ἄν μαραμμένα κρίνα!
 Ἐνθουμηθῆτε, χριστιανοί, τὰ παιδικά σας χρόνια, τὰ εὐτυχιμένα κεῖνα...

Γιὰ δὲ ἐκεῖ τὸν γέροντα αὐτὸν τὸν κουραληχάρη θπου θαρρεῖς ἐξέγατε ὁ χάρος νὰ τὸν πάρῃ ποῦ ἔχει ἄσπρα τὰ μαλλιά ἄν τοῦ βουνοῦ τὸ χιόνι! ἀλλοίμονο! τοῦ τᾶπρισε ἡ λύπη, ἄχ! οἱ χρόνοι...

Χύσατε δάκρυο! παιδιὰ καὶ αὐτὸς ἀγαπημένα εἰς τὴν ἀγάλη ἐριγγε, τὴν δόλια του ἀγάλη... βραχῆς θανάτου τ' ἄρπαξε ἄν φύλλα μαραμμένα. ἄχ! ἄς ἴμποροῦτα ἐς τὴ ζωὴ νὰ τοῦ τὰ φέρω κἄλι!
 Ἀχ! ἄς ἴμποροῦτα ἐς τὸν τυφλὸ νὰ δίνω μὴν ἀγτίδα καὶ ἐς τὸ ἀηδῶν τὸ κλειτὸ ἐλευθερίας ἀγέρα νὰ δίνω μᾶκα ἐς τὸρρανό, ἢ ἐς τὸ ξένο τὴν πατρίδα, καὶ τὰ θαμμένα του παιδιὰ ἐς τὸν ἄμειρο πατέρα!

Γ.

Πρωτοχρονιά! μὲρ χαρᾶς, εὐλογημένη ὦρα π' ἀπ' τὴν καρδίᾳ ἀλλᾶζονται φιλήματα καὶ δῶρα. Μὴ δῶρα δίνης σήμερα εἰς ἔπρηον ὡς σοῦ δῶσα, μὴ γέστω στρώνης ζηλευτὸ βεῖς ὅποιον θὰ σοῦ στρώσῃ ἐκεῖ ποῦ λέγει ὁ φτωγὸς ἀπὸ μακρῶ μὲ πόνο: «ἄχ! ἐφθάν' ἐφθάνε γιὰ μὲ ἕνα ψιγὶ καὶ μόνο!...»

Μὴν ἀγοράζεις σήμερα διαμάντι καὶ βουβίνε μὴδὲ βελούδο ποῦ εἰθὺς τὴ χάρι του τὴν χάνει εἶναι διαμάντι πλερὸ λαμπρὸ ἢ ἐλεημοσύνη ποῦ ὁ σοῦ γένη καὶ ἴψηλᾳ ἀθάνατο στεφάνι...

Πρωτοχρονιά! τὸν θησαυρὸ ἀνοίξετε τῆς καρδίας σας: ὄσ' τε ἐς τὸ γέρο τὸ φτωγὸ μὲ πῖθ' ἀπ' τὴ φτωγὴ σας. Ἄστε γλυκὸ χαμόγελο καὶ ἐλεημοσύνη εἰς τὸν ἐπαίτη π' ὁ Χριστὸς ὁ ἴδιος ἔχει στείλει, παρηγορῆ καὶ γατρικὸ ἐς τὸν ἀθενη ποῦ σβύνει καὶ ἕνα φιλάκι ἐς τοῦ ὄρανοῦ τὰ περκαμμένα χεῖλη.

Ποῖος; ἔφρει, ὄσ' ποῦ ἡ ζωὴ μὲ λάμπει καὶ μὲ γβύνει ἄν ἄλλη δεῖτῃ πρωτοχρονιά ὄνειροαυτιμένη: Ἐλεημοσύνη, χριστιανοί, ὄστε ἐλεημοσύνη, καὶ αὐτὴ ἡ χάρι μοναχά, αὐτὴ ἡ χάρι μένει!

Κ. Α. Π.

H SEVERINE.*

Ἡ δημοσιογραφία ἐν Παρισίοις εἶναι σῶμα λίαν δραστήριον, οὗ τὰ ἀποτελέσματα καθημερινῶς γίνονται καταφανέστερα. Δὲν ἐξετάζει μόνον ἀπλῶς πολιτικὰ καὶ φιλολογικὰ ζητήματα, εἶναι ἡ πηγὴ καὶ ἡ αἰτία πολλαπλῶν ζητημάτων, ἅτινα, ἡ ἰδία φέρουσα εἰς φῶς, καθιστᾷ αὐτὰ εὐκρινῆ δίδουσα εἰς τὸν λαὸν νὰ ἐννοήσῃ κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἥττον τὴν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀποστολὴν αὐτοῦ. Ἰδὼν ὑπάρχουσιν ἐν Παρισίοις 100 ἡμερησιαὶ φύλλα καὶ περιοδικά, τὰ 30 εἰσὶν πολιτικὰ, ἕτερα 30 εἰσὶ φιλολογικὰ, καὶ τὰ ἄλλα πραγματεύονται περὶ τῶν ζητημάτων τῆς

* Ἐπιστολὴ ἐκ Παρισίων.

ἡμέρας, ὑπὸ κοινωνικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἔποψιν, περὶ θεάτρων καὶ περὶ ἐπιστημονικῶν ζητημάτων. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι οὐδεμία ἐφημερίς εἶναι καθαρῶς πολιτικὴ, καὶ αὐτοῦ τοῦ Temps καὶ Journal des Debats μὴ ἐξαιρουμένων, πάντοτε ἐν αὐταῖς ὑπάρχουσι ζητήματα ὅτε μὲν τῆς ἐλαφροῦς, ὅτε δὲ τῆς σοβαρῆς φιλολογίας. Ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης διοργανώσεως εἶναι τᾶξις σοφῶν, λογίων, κοινωνιστῶν (ὑπὸ τὴν κυριολεκτικὴν τῆς λέξεως σημασίαν), κριτικῶν πολιτικολόγων καὶ ἠθικολόγων. Ἡ τάξις αὕτη, ἕνεκα τῶν ἀπαιτήσεων τῆς σημερινῆς κοινωνίας, καθημερινῶς αὐξάνει, τὰ δὲ γραφόμενα ὑπ' αὐτῆς καθημερινῶς ποικίλλουσι, ἀναλόγως τῶν προσόδων τῆς ἐπιστήμης, καθημερινῶς καθίστανται τερπνότερα. Διὰ τοῦτο νεοσύστατος ἐφημερίς ἴδύναται νὰ προαδέσῃ ἐνριπῇ ὀφθαλμοῦ, φθάνει οἱ ἐξέχοντες ἐν τῇ γαλλικῇ δημοσιογραφίᾳ νὰ συνεργασθῶσιν ἐν αὐτῇ. Ἀπόδειξις τὸ Journal, μῶλις πρὸ 3 μηνῶν ἐκδοθὲν καὶ ὁμοίως κατέχον νῦν μίαν τῶν περιφανεστάτων θέσεων ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσος. Οἱ συνεργάται τῶν διαφόρων ἐφημερίδων ἀποτελοῦνται ἐκ γάλλων ποιητῶν, πεζογράφων, φιλοσόφων, πολιτικολόγων καὶ λοιπῶν.

Πρὸ ἔτους περίπου ἐφάνη καὶ ἡκ. Severine, περὶ τῆς πρόκειται νὰ κἀμωμεν λόγον ἐνταῦθα, γράψασα περὶ κοινωνικοῦ τίνος ζητήματος νομίζω ἐν τῷ Eclair ἢ τῷ Eclair. Ἡ κ. Severine, ἀγνωστος ἕως χθές, εἶναι νεαρὰ γυνὴ λίαν εὐειδῆς, ἣτις δὲν γνωρίζω τίνος ἕνεκεν ἐπέδωθῃ εἰς τὰ κοινωνικὰ ζητήματα. Ἡ γλῶσσα ἧς ποιεῖται χρῆσιν εἶναι ἀμειπτος, ἔχει ὄλας τὰς ἀρετάς τῆς εὐσταθείας καὶ τῆς πεποιθήσεως. Γράφει πάντοτε μετὰ σθένους σπανίως ἀπαντῶντος πικρὰ γυναικί, φέρει ἀποδείξεις, αἰτινες μόνον ἐκ γυναικείας καρδίας δύναται νὰ πηγάζουσι καὶ αἰτινες διὰ τὸν λόγον τοῦτον περιέχουσι πᾶν ὅ,τι καρδία παραδεδομένη εἰς τὴν προφύλαξιν καὶ τὴν θεραπείαν τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος δύναται νὰ αἰσθωνθῆ. Ἦ ἀρθρα τῆς, καλλιτεχνήματα πολλάκις, περιέχουσι τὸ δηκτικὸν ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον ἀρμύζει εἰς καρδίαν τοιαύτην, ἀπέναντι τῆς σκληροῦς λογικότητος τοῦ νόμου καὶ τῶν δικαστῶν, ὅτινες τῷ καθήκοντι αὐτῶν ἀκολουθοῦντες δὲν ἀποδέλοποντι πολλάκις εἰς τὴν ψυχικὴν κατάστασιν τοῦ ἀμαρτήσαντος. Πόσα δὲν προσπαθεῖ νὰ κἀμῃ ὑπὲρ τῶν πασχόντων ἀδελφῶν τας, ὡς λέγει, καὶ πόσα καταρωθῶνει πολλάκις! Ἡ ἕκτακτος αὕτη ἐπιτυχία, παρήγαγεν ἐναυτῇ τὴν ἰδέαν ὅτι ὑπερβαίνει τοὺς γάλλους καλλιτέχνας. Λέγει δὲ ὅτι δὲν ἀνχινώσκει εἰμὴ ὅ,τι γράφει, ἀκολουθοῦσα κατὰ τοῦτο τὸν Πέτρον Λοῖί. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι εἰς τὰ ζητήματα εἰς τὰ ὅποια ἐξετάζει τοὺς χαρακτῆρας τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, εὐρίσκει τις λεπτότητα καὶ ἰδιοφυίαν οὗ τὴν τυχοῦσαν· ἀλλὰ δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ μεταχειρίζεται τις τὴν εἰδεχθῆ τῆς ἀνθρωπότητος μορφήν πρὸς ἀνάδειξιν αὐτοῦ, πρᾶγμα τὸς τοῦ ὁποῖου νομίζω ὅτι κἀμνει μεγάλην χρῆσιν ἢ Severine. Τὸ ἐλάχιστον ὁμοίως τοῦτο δὲν πρέπει νὰ

τέλει λέγει ότι ο φιλόσοφος στικουργός Μανουήλ Φιλίπς (1280—1350) παρέφρασεν εις τριμήτρους λαμβικούς τον 'Ακαθίστον, τήν παράφρασιν δὲ ταύτην εξέδωκε σὺν τοῖς ἄλλοις τοῦ αὐτοῦ ἔργου ὁ K. Miller, Manuelis Philae carmina, 2 voll. Paris, 1855—57. Ἀκριβῶς δὲ πρὸς τὴν παράφρασιν ταύτην τὴν πανόρθαιον ἔδει γ' ἀντιπροβαθεῖν καὶ ἐπιτύχεις οὐ τὴν ἑξῆς τὰς διορθώσεις αὐτοῦ ὁ πρόεδρος τῶ σοφῶν περὶ τοῦ 'Ακαθίστου Ἰγνου ἀνάγνωμα ἀναγνοῦς ἐν τῷ Ἑλληνικῷ φιλολογικῷ Συλλόγῳ πολυμαθῆς καθηγητῆς κ. Μ. Παρινας, ἀλλ', ὡς φαίνεται, διέλαθε τὸν σοφὸν ἄνδρα ἢ τοῦ φιλοῦ ἔργασια, εἰκότως δὲ λίαν καθ' ἡμῶν σπανίζοντων τῶν βιβλίων, τῆς δὲ τοῦ Ἑλληνικοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου βιβλιοθήκης στερουμένης καὶ αὐτοῦ τοῦ παγκοίνου καὶ εὐτελοῦς, ἀλλὰ τοσοῦτον ταῖς ἡμετέραις μελέταις χρισθίου E. A. Sophocles, Greek lexicon of the Roman and Byzantine periods!

Ἑταιρεία τῶν μεσαιωνικῶν ἐρευνῶν.

Τὸ Γραφεῖον τῆς Ἑταιρείας ταύτης παρακαλεῖ ἡμῶς νὰ συμπιθώσωμεν, ἐπὶ τῆ βάσει τῶν πρακτικῶν αὐτῆς, καὶ κατ' αἰτησὶν τοῦ κ. Πίλια Ἀλεξανδριδοῦ, ὅτι κακῶς ἐξηγήθη ἡ γνώμη αὐτοῦ, ἢν ἐγγράφως ὑπέβαλε περὶ ἀγασμάτων ὡς ὀδηγῶν πρὸς τοποθετικὴν βυζαντινῶν ναδῶν. Τὸ πρακτικὸν τῆς ΣΚΒ/συνεδρίας ἀναφέρει, σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν τῇ γνωμοδοσίῃ τοῦ κ. Ταπεινοῦ ὅτι ὁ κ. Ἀλεξανδριδὸς, ὑπεραπολογούμενος τῆς ὀδοῦς αὐτοῦ, προστίθει λέξεις τινὰς περὶ τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ, μὴ ἐρμηνευομένων ὑπὸ τοῦ κ. Ταπεινοῦ. Ἀλλῶς δὲ καὶ ἡ πρώτη ἔγγραφος γνωμοδοτικῆς τοῦ κ. Ἀλεξανδριδοῦ, καὶ ἡ δευτέρα, μᾶλλον ἐκτενέως, ἀναπτύσσουσα τὰς θεωρίας τῆς πρώτης, ἐκδημοῦ εἰσάγει παρασκευαστικὰς ἀρχάς, οὕτε ἀφίσταται τῆς λογικῆς, ἱστορικῆς, καὶ τοπογραφικῆς ἐξετάσεως, ὡς διεχθίσεται, ὅτε ἐκδοθήσεται ἡ γνωμοδοτικῆς αὐτῆ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Γνωστὸν ὅτι ὁ ἔνδοξος Δανὸς θαλασσοπόρος Behring, ὁ ἀνακαλύψας τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ πορθμὸν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπερθεσίαν τῆς Ρωσίας ἀπὸ τοῦ 1728 καὶ ἀπέθανεν ἐκ στομαχικῆς ἐν τῇ νήσῳ τοῦ Behring, εἰς ἣν κατέφυγε μετὰ τῶν συντρόφων αὐτοῦ μετὰ τὸ κινεῖσθαι τοῦ πλοίου δι' οὗ ἐμελλε νὰ ἐκτελέσῃ νέαν θαλασσοπορίαν, κατὰ δεκεμβρίον τοῦ 1741. Πέρισον οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ρωσικοῦ μεταφορικοῦ Αἰσίου, τοῦ στόλου τῆς Σιβηρίας, ἀπειθεῖσθαι εἰς τὴν ὁμώνυμον τῷ θαλασσοπόρῳ νήσον καὶ ἀναζητήσαντες ἀνεῦρον τὰ λείψανα τοῦ ἐνδόξου θαλασσοπόρου ὑπὸ σαρῶν λίθων ἀτάκτως ἐρριμμένων. Δι' ἐράνου, ἐνεργηθέντος ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τούτων, ἀνηγέρθη κατὰ τὴν θέσιν ἐκείνην μαυσιολεῖον ἐκ γρανίτου, ὑπερ ἐπεστεφθῆ ὑπὸ σιδηροῦ σταυροῦ.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑπερκαυκάσου σιδηροδρόμου, ἐνοῦντος τῆς ἀκτῆς τῆς Κασπίας μετὰ τῆς Σαμαρκάνδης, ἡ ἐξαγωγή τῆς Ρωσίας ἠξήσῃ κατὰ 110 ο)ο

περίπου, ἀνελοῦσα, τὸ παρελθὸν ἔτος, εἰς 41 ἑκατομύρια πούτων ἐκ 16 γγ. ἑκάστον. Μεταξὺ τῶν μεταφερθέντων ἐμπορευμάτων τὴν πρώτην θέσιν κατέχει τὸ ἀκατέργαστον καὶ κατεργασμένον σάκχαρον. Ἡ Ρωσία λαμβάνει ὡς ἀπὸ τὰ ἄλλα βιάμικα, σπόρους, ἔρια, σταφυλάς, ἀπὸ δὲ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς γραμμῆς, ἡ εἰσαγωγή τοῦ βιάμικου ἠξήσῃ ἀπὸ 1 1)2 ἑκατομμ. εἰς 2 1)2 ἑκατομμ. πούτων. Ἡ αὐτὴ γραμμὴ γρητισμεῖ καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἰνδικοῦ τεύου, οὕτως μετεπερῆθησαν, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, περὶ τοὺς 2000 τόνους.

Οἱ κ. Ricco καὶ Mercalli ἐμελέτησαν τὴν περίοδον τῆς ἐκρήξεως τῆς Stromboli, ἀρξαμένης τὴν 12/24 ἰουνίου ἐ. ζ., καὶ ἐξήγαγον τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Stromboli παρυσιάζει πολλὰ μείζονα ἀναλογίαν πρὸς τὴν Αἴτην ἢ πρὸς τὰ λοιπὰ ἰταλικά ἤφαιστα. Ἰσθ' ὅντι, ἡ λάβρα τῶν δύο τούτων ἤφαιστέων ἔχει ὁμοίαν σύστασιν, κατὰ δὲ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Mercalli, τῶν τεσσάρων ἢ πέντε τελευταίων ἐκρήξεων τῆς Αἴτης προηγήθη ἡμέσως ἡ ἠκολούθησε ταύτας παραξυσμῶς τῆς Stromboli, ἡ ἡ συνήθης κατάστασις χαρακτηρίζεται, ὡς γνωστὸν, ὑπὸ κανονικῆς καὶ ἀδιαλείπτου διαδοχῆς μικρῶν ἐκρήξεων, γινομένων κατὰ διαλείμματα ὀλίγων λεπτῶν.

Ο κ. Th. Schimasing ἐξηκολούθησε τὰς σπουδαίας αὐτοῦ ἐρεῦνας ἐπὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος πρὸς τὸ δξυγόνον τῆς τελομένης μεταξὺ τῶν φυτῶν καὶ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, περὶ ὃν ἐγένετο λόγος ἐν τῇ ἡμετέρῃ Ἐπιστημονικῇ Ἐπιθεωρήσει τῆς 6 δεκεμβρίου, ἐκ δὲ τῶν νέων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου πειραμάτων ἐξήγαγε τὰ ἐξῆς ἀξιόλογα πορίσματα:

1ον Ὅτι ὁ λόγος τοῦ ὄγκου τοῦ ἐξαφανισθέντος ἀνθρακικοῦ ὀξέος πρὸς τὴν τοῦ ἐμφανισθέντος δξυγόνου, διὰ τῆς ἐνεργείας φυτῶν ἐξετασθέντων κατὰ τὰς ἐξ ἡ ὀκτῶ πρώτας ἐξθεμασίας τῆς βλαστήσεως αὐτῶν, εἶνε σημαντικῶς κατώτερος τῆς μονάδος, ἦτοι τὸ ποσὸν τοῦ ἐξαφανισθέντος ἀνθρακικοῦ ὀξέος εἶνε σημαντικῶς ὀλιγώτερον τοῦ ἐμφανισθέντος δξυγόνου.

2ον Ὅτι τὸ βάρος τοῦ ὕδρογόνου, τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὴν σύστασιν τῆς ὀργανικῆς ἕλης ὀλοκλήρου τινὸς φυτοῦ, εἶνε μείζον τοῦ δυναμένου, μετὰ τοῦ δξυγόνου τῆς ἕλης ταύτης, νὰ σχηματίσῃ ὕδιον.

3ον Καθ' ἑ τῶν πειραμάτων τούτων, τὸ φυτὸν ἦντλησε τὸ πρὸς σχηματισμὸν τῆς ὀργανικῆς αὐτοῦ συστάσεως δξυγόνον, οὐ μόνον ἐκ τοῦ βλαστού καὶ ἐκ τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος καὶ τοῦ δξυγόνου τῆς ἀτμοσφαιρας, ὡς μέχρι τούδε νομίζεσθαι, ἀλλὰ καί, κατὰ σημαντικὰ ποσά, ἐκ τῶν ὀρυκτῶν δξυγονούχων ἀλάτων τοῦ εδάφους, ἅτινα εἰσδύουσι διὰ τῶν ριζῶν τοιαῦτα δὲ εἶνε τὰ θεϊκὰ, φωσφορικά καὶ ἰδίᾳ τὰ νιτρικὰ ἄλατα.

Οὕτω προφανῶς καταδεικνύεται ὅτι, ὡς πολλάκις ἐλέχθη, τὰ πράσινα φυτὰ ἀποτελοῦσι σύστημα ἀναγωγικόν!

1) Οἷται καλοῦσιν εἰς τὴν Χημείαν τὰ σώματα τὰ δυνάμενα κατὰ τὴν συνήθη ἢ καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ὑψηλά: θερμοκρασίας, εἰς ἐπαφὴν ἐρχόμενα μετὰ σωμάτων ὀξυγονούχων ν' ἀφαιρέτωσιν ἀπ' αὐτῶν δξυγόνον, ὡς τὸ ὕδρογόνον καὶ ὁ ἀνθραξ.

Ἀπὸ τῆς 9/10 Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7/10 νοεμβρίου ἐ. ζ., ἐγένοντο ἐν Λονδίῳ, κατὰ τὰς ἐπιτήμους στατιστικάς, 314 θάνατοι ἐξ ἀστρακιδῆς ἐπὶ 0000 προσβληθέντων. Ἡ θνησιμότης ἀντιστοιχεῖ πρὸς 3,5 0/0. Ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, ἐγένοντο ἐκ διερπερίτιδος θάνατοι 450 ἐπὶ 2000 προσβληθέντων, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ εἰς θνησιμότητα 21,2 0/0 ἦτοι ἐξάκις ἰσχυρότερον τῆς τῆς ἀστρακιδῆς.

Ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως συλλεγεσῶν πληροφοριῶν ἐπὶ τῆς γενικῆς συγκομιδῆς τοῦ αἴνου ἐν Ἰταλίᾳ, κατὰ τὸ 1892, ἔπεται ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ ἀνέρχεται μόνον εἰς 33365600 ἑκατόλιτρα, ἦτοι ὅτι ὑπάρχει ἐλάττωσις κατὰ 3026000 ἑκτλ. ὡς πρὸς τὴν συγκομιδὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Παράδοξον ἰδιοφυῖαν μαύρου τινὸς καλουμένου William Butler ἐναγχοῦ ἀναγράφει ἀνταποκριτῆς τις τῆς Scientific American. Κατ' αὐτόν, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος μαῦρος δύναται, σχεδὸν ἀκαριαίως, νὰ ὀρίσῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξομάδος τὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς οἰανδήποτε ἡμερομηνίαν ἐντὸς τῶν τελευταίων 300 ἢ 400 ἐτῶν, ἐνῶ ὁ αὐτὸς ἀδυνατεῖ νὰ ἐκτελέσῃ νοερῶς πᾶσαν πρόθεσιν ἢ τὸ ἀθροίσμα ὑπερβαίνει τὸν 50 ἢ 60.

Ἐν ταῖς Ἰνωμένιας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουσιν ἐν συνόλῳ ἀμπελοῦνες ἐπὶ ἐκτάσεως 200000 ἑκταρίων περίπου, ἀπέφερον δὲ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν συνόλῳ 570,000 τόνωνν σταφυλῶν.

Προσεχῶς ἀποτελλόνται εἰς Θεσσαλίαν πρὸς ἐπιτόπιον μελέτην τῶν πρὸς καταστροφὴν τῶν ἀρουραίων μυδῶν ἀποτελεσμάτων τῆς μεθόδου Loeffler δύο ἀπειταλμένοι τοῦ ὑπουργείου τῆς γεωργίας ἐν Σκωτίᾳ, ἦν ἀπὸ τινος λυμαινεται ἡ μάστιξ αὕτη. Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑπουργὸς ἠρνήθη νὰ ἐφαρμόσῃ, τὸ γε νῦν, τὴν μεθόδον ταύτην πρὸς κατατροφὴν τῶν ἀρουραίων μυδῶν, διότι τὰ γενόμενα ἐν Θεσσαλίᾳ πειράματα δὲν θεωροῦνται εἰσέτι ἰκανῶς ἐπιβεβαιωτικὰ τοῦ λυσιτελοῦς αὐτῆς.

Γνωστὸν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις μετεκαλέσατο τὸν Ὀύγγρον μεταλλειολόγον κ. Οὐρνερ εἰς ἐν ἀνάθετο τὴν ἀνάλουσιν καὶ ἐξέτασιν τῶν ἐν τῇ νήσῳ Μήλῳ ἀνακαλυφθέντων στρωμάτων βαρυτίνης.

Ἐσχάτως ἀνεγράφη ἐν ταῖς ἐφημερίαις ὅτι ὁ ἐπιστήμων οὗτος ὑπέβαλεν εἰς τὸν κ. Τρικούπη τὴν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐκθεσιν αὐτοῦ. Διὰ ταύτης ἀποφαίνεται ὅτι κατ' ἀρχὴν τὸ ὄρυκτον ἔχει τὴν ἀρχικὴν ἀποδοθεῖσιν αὐτῷ ἀξίαν, ἀλλ' ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ὀρίσῃ ἀκριβῶς ταύτην, πρὶν ἢ προσῆ εἰς ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ ἀνάλυσιν. Τοιαύτην σοβαρὰν καὶ ἀκριβῆ ἀνάλυσιν δὲν ἐπιτρέπουσιν, ὡς γράφει, τὰ ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχοντα μέσα, δι' ὃ καὶ θὰ ἐκτελέσῃ ταύτην ἐν Οὐγγαρίᾳ ὅπου καὶ ἀπῆλθεν ἤδη ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης ἐξομάδος. Μετὰ λύπης σημειοῦμεν ὅτι ταῦτα γράφονται ἐν ἐπιστήμῳ ἐκθέσει περὶ τῆς θέσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι μέσων τῆς ποσοτικῆς ἰδίᾳ ἀναλύσεως, ἐνῶ, ὡς τοῖς πᾶσι γνωστόν, πολλὰ ἀπὸ ἐτῶν καταβλήθησαν καὶ καταβάλλονται ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων προστάθειαι πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐν

1) Ἐκ τ ἄ ρ ε ο ν = 10000 τετραγωνικὰ μέτρα = 10 νέα στρέμματα.

Ἑλλάδι καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἀθήναις χημείων, οὐχὶ βεβαίως ὅπως ἐξισωθῶσι ταῦτα πρὸς τὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Κεντρικῆς Ἑβρώπης καὶ τῆς Ρωσίας, ἦτις ὁμολογουμένως διὰ γιγαντιαίων βημάτων προβαίνει εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν αὐτῆς καταρτισμὸν.—διότι τοῦτο εἶνε τὸ γε νῦν μκταιοπονία λαμβανομένων ὅπ' ὄψει τῶν πρὸς τοῦτο ἐν Ἑλλάδι δαπανωμένων ἐλαφίστων σχετικῶς ποσῶν, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ὅπως ταῦτα καταστῶσιν ἰκανὰ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πρώτων ἀναγκῶν τοῦ τόπου.

Ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει ὁ κ. Οὐρνερ προτείνει ὅπως αἱ ἐργασίαι τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀρξῶνται ἀμέσως ὑποδεικνύων τὰ πρὸς τοῦτο μέρη ἐν Μήλῳ.

Ἡ πρὸς χρησιμοποίησιν τῆς ἐκ τῆς πτώσεως τῶν καταρρακτῶν τοῦ Νιαγάρα κατασκευαζομένη σίραγξ ἐπερατώθη, ἀπὸ τοῦ προσηχοῦς δὲ μαρτίου ἀρξεται λειτουργοῦν τὸ πρὸς μεταδοσὶν τῆς δυνάμεως ἕρμα. Μεταδοθήσονται 45000 ἦπων εἰς Buffalo καὶ 30000 εἰς ἄλλα σημεῖα. Θυλλεῖται ὅτι ἐπὶ τοῦ Καναδικοῦ εδάφους ἰδρυθήσεται κολλοσιαῖον ἐργοστάσιον, ὅπερ θὰ καταλάβῃ ἔκτασιν 600 ὄλων ἑκταρίων παρὰ τὸν καταρρακτῆν, θὰ λαμβάνῃ δὲ τὴν κινητικὴν δύναμιν παρὰ τούτου.

Κατὰ τὰς ἐν τῷ Ἀτπεροσκοπεῖῳ τοῦ κ. Rolohi ἐν Blue-Hill (Μασσαχουσέτη) γενόμενας παρατηρήσεις, τὰ νέφη, πλ' ἢ ὀλίγων ἔξαιρέσεων, κείνται χαμηλότερα τὸν χειμῶνα ἢ κατὰ τὸ θέρος.

Τούτων τὰ καλούμενα σφορο-ὄμβροισι (cumulo-nimbus) παρουσιάζουσι τὸ ἰδιῶδες τοῦτο ὅτι, ἐν γένει, ἡ βᾶσις αὐτῶν κείται χαμηλότερα τὸ θέρος ἢ τὸν χειμῶνα, ἐνῶ ἡ κορυφὴ αὐτῶν κείται, συμφῶνως πρὸς τὴν γενικὴν κανόνα, χαμηλότερα τὸν χειμῶνα ἢ τὸ θέρος. Ἡ ταχύτης τῆς κινήσεως τῆς ἀτμοσφαιρας εὐρέθῃ διπλάσια τὸν χειμῶνα ἢ τὸ θέρος. Ἡ μέση ταχύτης τῶν ὀψίστων νεφῶν εὐρέθῃ τὸν χειμῶνα ἴση πρὸς 160 γμ. τὴν ὥραν, ἀλλ' ἔμετρήθησαν καὶ ταχύτητες 308 γμ.. Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων φαίνεται προκύπτειν ὅτι τὰ ὑψηλότερα ἀτμοσφαιρικά βέματα ἔχρουσι ταχύτητα μείζονα ἐν Ἀμερικῇ ἢ ἐν Βερώπη, ὅπερ θὰ ἴσῃνατο νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν μείζονα ταχύτητα τῶν καταιγίδων τοῦ νέου κόσμου. Προκειμένου δὲ περὶ τῆς διευθύνσεως τῆς κινήσεως τῶν νεφῶν, σημειοῦται ὅτι ἡ κοίτη, διὰ μὲν τὰ ὄψιστα κείμενα νέφη, ἦτο ἡ ἐκ δυσμῶν, διὰ τὰ εὐρισκόμενα ἀνωτῶν 4000 μ., αἱ 90 καὶ πλέον ἐπὶ 100 παρατηρήσεις, ἐδειξαν διεύθυνσιν αὐτῶν ἀπὸ σ μείου κειμένου μεταξὺ τοῦ νοτιοδυτικοῦ καὶ τοῦ βορειοδυτικοῦ. Πλησίον τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς καὶ ἐν τοῖς μαλλοῖς (cirrus) καὶ τοῖς πωροῖς ἡ δεσπόζουσα διεύθυνσις εἶνε ὀλίγον βορειοδυτικὴ, ἐν δὲ ταῖς μεταξὺ χώραις, τὰ νέφη ἔχρουσι διεύθυνσιν νοτιοδυτικὴν.

Ἡ Nature ἀνεδημοσίευσεν τὸ ἐν τῇ Astronomical Journal ἄρθρον τοῦ κ. J. H. Stockwell περὶ τοῦ ἀστέρος τῆς Βηθλεὲμ τοῦ ὀδηγήσαντος, ὡς γνωστόν, τοὺς Μάγους πρὸς εἴρεσιν τοῦ Χριστοῦ ἅμα τῇ γεννήσει αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄρθρον τοῦτο μετέφερον καὶ τινες τῶν ἡμετέρων ἐφημερίδων. Κατὰ τὸν κύριον τούτων, ὁ ἀστὴρ τῆς Βηθλεὲμ ἦτο ἀπλή, ἀλλὰ καὶ σπανία καὶ διὰ τοῦτο ἀξιοπαρατήρητος καὶ ἐκπληξιν προξενήσασα, σύνθετος τῶν λαμπροτέρων τοῦ στερεώματος πλανητῶν Ἀφροδίτης καὶ Διός, οὐχὶ δὲ, ὡς ἐνόμιζεν, ὁ Κε-

ρηετ' από 300 ετών, του Κρόνου και του Διός. Καθ' ἕνα ἀπὸ τὸν χρόνον ἐκπληροῦνται, σημεῖοι μὲν τὴν δημοσίαν αἰὲτα κατὰ τῆς εὐσεβείας ὑποβλαπτομένης παρατηρήσεως ἐπὶ ἀληθῶς μὲν τὸ σταθμὸν τῆς κατ' ἀρεσκείαν ἐρημνείας οὐκ ἀποδέχονται ἐν τῷ πᾶσι πᾶσι ἐλευθέρου. ὑπέροισι δὲ οὗτοι καὶ μόνον τὴν περὶ τούτου εὐθύνην. οὐχ ἕτερον ὅμως οὐκ ἀποδέχονται ἐρημνεία δὲ ἢ πρὸς τὸν ἀρεσκείαν πρὸς τὰ ὑπ' αὐτῆς ἐρημνεύμενα γεγονότα, τούτου δὲ μὴ ἐκπληροῦνται. — ὡς τούτο συμβαίνει ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει καθ' ἣν δὲν πρόκειται περὶ δύο ἀστέρων κατὰ γράμματα ἐλαχίστοι φαινομενικῶς συνεισφέροντων, εἶτα δὲ καὶ πάλιν διαχωρισθέντων, ἀλλὰ περὶ ἐνὸς καὶ μόνου ἀστέρος. παραμείναντος ἐπὶ ἕρας ὁλοκλήρους, ἐμφανισθέντος μὲν ἐξ ἀνατολῶν, ὁρισμένην δὲ διεύθυνσιν ἀκολουθήσαντος καὶ σταματήσαντος ὑπερᾶνω τῆς φάνης, ἐν ἣ ἔκειτο τὸ παιδίον, κτλ. — ἕκαστος δικαιούται νὰ θεωρήσῃ ὡς σπουδαίαν ἢ μὴ τὴν ἐρημνείαν ταύτην καὶ ν' ἀποδώσῃ εἰς αὐτὴν σημασίαν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀξίαν αὐτῆς. Κατὰ τὴν ταπεινὴν ἡμῶν γνώμην, οἱ πλάττοντες τὰς παραδόξους ταύτας ἐρημνείας τῶν ὑπερφυσικῶν γεγονότων θὰ ἦσαν εὐλαϊκώτεροι καὶ συνεπέτεροι πρὸς ἐαυτοὺς ἐὰν διακρίνῃ ἡρώοντο αὐτὰ ταῦτα τὰ γεγονότα, ἀπὸ μάλιστα τὸ ἀποτέλεσμα ἐκείνης τῶν ἀντιλήψεων ταύτων εἶναι τὸ αὐτό, ἢ διαστρέψαι δὲ τῶν πεποιθήσεων περὶ τοῦ ἀληθοῦς τῶν ὑπερφυσικῶν τούτων γεγονότων.

H Γ. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Κιθεύοντες τὸ λῆξαν βίαιον ἔτος 1892 ἀφείλομεν εἰπεῖν ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν ἀνελεγχθέντων κατ' αὐτὸ γεγονότων, καὶ ἀνακεφαλαιώσαι ὅποια τὰ σπουδαιότερα αὐτῶν, τὰ καὶ βαρύνοντα ἐπὶ τῆς γενικῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως καὶ δυναμῆς νὰ ἐπισπᾶσθαι τὴν προσοχὴν τοῦ μέλλοντος ἰστορικοῦ. Τὸ 1892 οὐδὲν ἄλλο τὸ ἀξιωματικόντων παρουσιάζει γεγονὸς ὑπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς διπλωματίας, ἢ τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς νομοθεσίας, ἢ τῶν ἔργων τοῦ Ἄμεως δυναστείας ἐπομένως ἀποβαίνει ὁ ἀκριβὴς χαρακτηρισμὸς αὐτοῦ καὶ ὁ μόνος αὐτῷ προσήκων εἶναι ὅτι συνεκράτησεν ἐν ἀγωνίᾳ ἅπαντας τοὺς λαοὺς τῆς Ἑρώπης, καίτοι αἱ τῶν δυνάμεων σχέσεις διαταράχθησαν ἐν ὁμαλῇ καταστάσει, ὅτι προέβλεπον τὴν ὁδὸν εἰς νέας καὶ φοβεράς ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ διαδρομὰς καὶ ὅτι βαρυντικὴν κληροδοσίαν κληρονομίαν τῷ ὑπὸ τῆς προχθὲς ἀρξαμένῳ νέῳ ἐπὶ τὰς γενομένης τῆς φωνῆς διαστασιαστικῆς εἰρημνικῆς προόδους οὐ μόνον παρὰ τῶν ἡγεμόνων καὶ βασιλέων ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῶν εἶ τῶν συμβούλων καὶ ὑπουργῶν αὐτῶν. Μάστιν ἡ γαῖα καὶ καρκινικὴ εἰρήνη, ποδῆρι φέρονσα κίτωνα, διατρέχει σύμπασαν τὴν Ἑρώπην καὶ προστερονίζεταί πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ἰανουάριου καθ' ὅσον ἔσται ὑπὸ φόδου δεινῶν κατεχομένων λαοῦς καὶ διαστασιαστικῆς ὑπονομίας, ὡς ἐκλινοῦσιν αὐτοῖς ἢ κατὰ τὸ 1891 ἀνανέωσις τῆς τριπλῆς συμμαχίας ἐπὶ ἐξαιτίαν καὶ ἢ σύσφιγξις τῶν

πολιτικῶν δομῶν διὰ τῆς συνομοιοτικῆς τῶν ἡμπορικῶν συνθηκῶν τῶν τριῶν συμμάχων, τῶν ἐπικυρωθεισῶν ὑπὸ τοῦ αὐστριακοῦ καὶ τοῦ ἰταλικοῦ κοινοβουλίου τῆ 7)19 ἰανουαρίου καὶ προηγουμένως τῷ στρατηγῷ Καρπίου τὸν τίτλον τοῦ κόμητος. Τὰς εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις, μεγάλας τε καὶ μικράς, μέγας τῷ ὄντι κατέχει ζήλος πρὸς ἀνακαίνισιν τοῦ στρατιωτικοῦ συστήματος καὶ εἰσαγωγὴν νέων εἰς αὐτὸ μεταρρυθμίσεων, τὸ δὲ σύνθημα δίδωσιν ἡ Γερμανία διὰ τοῦ περὶ διετούς ὁμιτίας νομοσχεδίου, ὅπερ συνετάραξε σύμπασαν τὴν Ἑρώπην καὶ ἔνθεν μὲν ἐξηνάγκαζε τὴν Ρωσίαν νὰ ἐνισχύσῃ τὰς παραμεινόμενους φρουρὰς αὐτῆς, ἔνθεν δὲ τὴν Γαλλίαν νὰ πολλαπλασιάσῃ τὰ ἐπὶ τῶν Βοσγίων ὄχυράματα καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν αὐξάνσιν καὶ τῶν κατὰ Βαλκάνων δυνάμεων, ὧν τὴν πρώτην βίαιον ἀποτελεῖ ἡ παρὰ τῆς βουλῆς ἐπιτήδεσις σημαντικῆς κινήσεως ὑπὲρ τοῦ ναυτικοῦ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 3 ἰουλίου, τὸ Βέλγιον νὰ συμπληρώσῃ τὰ ἐπὶ τοῦ Μεθίου ὄχυράματα, τὴν Ἑλλάδιαν νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἐξασφαλιστικῆς οὐδετερότητος αὐτῆς, ὅσοι ἐπρόκειτο ἢ πῶς τῆς εἰς δύο μεγάλα διρησθέντες Ἑρώπης στρατοπέδα. Οὐ μίσην ἀνιστοῦσαν προέκλεσε ταῖς ἰδίαις κυβερνήσεσιν, καίτοι ἡ ἰ μίσην παρῆλθεν ἐν ἀλλοίᾳ ἀσυχρίᾳ, ἢ δεινοθεσία κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πάλιν τῆς ἐργασίας ἐναντίον τοῦ ἰσχυροῦ διὰ τῆς 3)15 φεβρουαρίου ἀρξαμένου κινήματος ἐν Βερολίνῳ. διὰ τῆς αὐτῆς πολιτικῆς 400,000 μεταλλοκόπων ἐν τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ κατὰ τὴν 29)12 μαρτίου, ὡς καὶ ὁ θρασυὴν τὴν κεφαλὴν ἑγείρας σοσιαλισμὸς, ὁ ἐκδηλωθεὶς ἐν τοῖς κινήμασι τοῦ Ραβασὺλ καὶ λοιπῶν. Ὅσοι δὲ μὴ ἤρουν αἱ κοινωνικαὶ αὐταὶ κινήσεις ἐκπλήθον καὶ θανατὶ θεομηνίαι, πλάμμυραι ἐν Ἰσπανίᾳ τῆ 24)7 μαρτίου, πλάμμυραι ἐν Ἰταλίᾳ τῆ 19)31 μαρτίου, αἰτωδία ἐν Ρωσίᾳ, ἐπὶ πύλαις δὲ ταύταις ἢ ἐπὶ ἔργατος κολῆρα, ἥτις, ἐκ Περούσιας ἀρξαμένη καὶ εἰς τὴν νότιον Ρωσίαν μεταδοθεῖσα κατ' ἀρχὰς ἐξελκώθη καθ' ἅπαντας τὴν Ἑρώπην, ἐμίστιξε τὰ κυβερνήσα Ἀστροφίαν, Μόσχας, ἐμίστιξεν ἐν μέρει τὴν Οὐγγαρίαν καὶ ἴδιον τὴν Πόσιν, ἐπαισέθη τῆς Παρισίου καὶ τὸ Χερσοῦρον, κατινήκον τὸ Ἀρμόυρον, ἐγκαταστάσα δὲ εἰς πολλὰ μέρη ἐνδημικῶς μέγαν ἐμινέει ἡρόσον μὴ κατὰ τὸ πρόσοφός ἐαυ προσιδῶν ἐπιδημικῶν χαρακτηριστῆρα καὶ συμπληρώσῃ τὸ καταστρεπτικὸν αὐτῆς ἔργον.

Καὶ κατὰ τὸ 1892 αἱ ἡγεμονικαὶ συνεντεύξεις ἐπὶ τῶν ἀλλεπαλλήλων, καίτοι κατ' οὐδὲν συνετέλεσαν εἰς τὴν διασπαστικὴν τῶν συλλληθόντων φόβων ἐπὶ ταῖς ἐν εὐρείαις διαστάσεσιν ἐξακολουθοῦσας παρρησιαστικὰς παρασκευαίας καὶ ἐπὶ ταῖς ζητιμηναῖς ἀπὸ τῶν φροσολογημένων διατάξεις πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ νέου ὅπλου ταχίας βολῆς ἢ πρὸς ταχίας κατασκευὴν τῆς μὴ ἀναδιδομένης καπνῶν πυρτιδος. Το σύνθημα τῶν συνεντεύξεων εἶδε πρῶτος ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας Ἀλέξανδρος ὁ Ι', ὅστις, ἐπισηπετόμενος ἐν Κιέβῳ τῆ 25)7 ἰουνίου τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον, ἀνταπέδιδε τὴν πρὸς αὐτὸν ὀφειλομένην ἐν ἑτέρωθεν καὶ Νάριβι ἐπίσημην καὶ ἐξελκῆρον τὰ θέματα τῆς διεθνοῦς ἐθιμοτυπίας, τὰ τοσοῦτον ἐν τῇ ρωσικῇ αὐτῇ ἀναστά. Ἡ συν-

τευξίς ἐγέννησεν ἰκανὰς ἐλπίδας περὶ ἐπαναλήψεως τῶν πατριωτικῶν σχέσεων τῆς Γερμανίας καὶ Ρωσίας, ἀλλὰ μετὰ μικρὸν ἀπεδείκνυτο ὅτι οὐδέμία ἐπὶ τῆς βελτίωσης ἐν ταῖς σχέσεσιν τῶν δύο κρατῶν καὶ ὅτι ἢ ἐν Κιέβῳ συνέντευξις ἐθίγεν ἀπλῶς τὰς σχέσεις τῶν δύο αυτοκρατορικῶν αὐτῶν. Τὰς ἐλπίδας ταύτας ἐξησθένει καὶ μετὰ τριεκαίδεκα ἡμέρας ἐν Πόσῳ συνέντευξις Γουλιέλμου καὶ Οὐρόβερτου, καθ' ἣν ὁ πρῶτος, ἰδὼν τὸ ἄγονον τῆς ἐν Κιέβῳ συνεντεύξεως, ὑπεδέκινεν τῷ δευτέρῳ τὴν ἀνάγκην νέων παρασκευῶν, ὡς ἐδικαιολόγησεν ἐν Μοντεσιτόριο οἱ σύμβουλοι τῆς Α. Μ. διὰ τοῦ ἐπιχειρήματος ὅτι ἡ Ἰταλία, ἀποσυμμένη τῆς τριπλῆς συμμαχίας ἐξαναγκασθήσεται νὰ προσβῇ εἰς πολλὰς μείζονας δαπάνας πρὸς ἄμυναν καὶ περιφρούρασις τῆς χώρας. Τὰς δύο ταύτας συνεντεύξεις ἐπικυλοῦσθη μετὰ δύο περὶ μῆνας, ἢ ἐν Ὀσβόρνῃ συνέντευξις μίσην καὶ ἐγγόνου τῆ 21)2 αὐγούστου, καὶ ταύτην τῆ 10 ὀκτωβρίου ἢ ἐν Βιέννῃ τῶν δύο συμμάχων αυτοκρατόρων. Τῶν ἡγεμονικῶν τούτων συνεντεύξεων δὲν ὑπολείπεται καὶ ἡ τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Γεωργίου μετὰ τοῦ προέδρου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας κ. Καρνὸ, φιλοφρονέτατα ὑποδεχόμενος τὴν Α. Μ. καὶ τιμοκαλέσαντος οὕτως ἰκανὰ σκόλα παρὰ τῷ τύπῳ τῆς τριπλῆς συμμαχίας περὶ γαλλοελληνικῶν συνεννοήσεων. Προσέτι εἰς τὰς ἡγεμονικὰς συνεντεύξεις ἀνταταλασσέσθαι καὶ τὴν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα φραγκίσκου Ἰωσήφ ἐπίσημον ἐπίσημην τοῦ διαικόου τῆς Ρωσίας, ἐπανακείμενοντος ἐκ τῶν ἀρχαίων γάμων τοῦ βασιλέως Γεωργίου.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πολλὰ ἐπισημῶσαν ὑπουργικὰ μεταβολαί, ἐν μόνῳ δὲ τῇ Γαλλίᾳ ἐπὶ τῶν τοιαύταις τρεῖς. Τῆ 7)19 φεβρουαρίου παρῆλθε τὸ ὑπουργεῖον φρεσινὲ ἑνεκῶν οικονομικῶν ζητημάτων καὶ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἐξαρχατίζετο τὸ ὑπὸ τὸν κ. Λουμπῆ. Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἐμεινεν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ μέχρι τέλους νοεμβρίου, ὅτε ἀνακαίνισθη ἐν τῇ βουλῇ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Δελαχῆ τοῦ ζητήματος τοῦ Παναμά, ἀνετράπη καὶ ἀντικατέστη τῆ 25)7 δεκεμβρίου διὰ τοῦ ὑπουργεῖου Ριμπῶ. Καὶ τοῦτο ὅμως ἕνα μῆνα καὶ τρεῖς ἡμέρας μείναν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ παρῆλθε τῆ παρελθούσῃ τρίτη καὶ ἀνεδοχματίζθη ὑπὸ τὸν αὐτὸν προθυπουργόν. Ἡ σπουδαία ἐν τῇ ὑπουργείῳ τούτῳ τροποποιήσις εἶναι ἢ ἀποχθονίς τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργῶ κ. φρεσινὲ, ὅστις ἐφ' ἰκανὸν χρόνον τὸ μέγαν ἔχον σημασίαν ὑπουργεῖον τοῦτο διεύθυνεν παρὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους ὑπουργικὰς μεταβολὰς καὶ καταβάλλον ἢ ἐπὶ τῶν παθημάτων τοῦ 1870 δραστηριότητα, ὅτι μετὰ τοῦ ἀμνηστού Γαρδέτα διοργάνου τὴν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἄμυναν κατ' ἀπερᾶνον νικητοῦ, κατῳρίωσε ν' ἀναδείξῃ τὸν στρατὸν τῆς χώρας αὐτοῦ καὶ τοσοῦτο νὰ ἐκφοδίσῃ τοὺς ἐν Βερολίνῳ, ὥστε κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ περὶ διετούς ὁμιτίας νομοσχεδίου εἰς τὴν Λευκὴν αἴθουσαν ἔνθεν μὲν ὑπεδείκνυτο ἢ τοῦ στρατοῦ τούτου ὑπεροχὴ ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν γερμανικὸν καὶ ἀπληροῦσθαι τὰ ἐπὶ τῶν γαλλικῶν μεθοριῶν ὄχυρωματικὰ ἔργα, ἔνθεν δὲ αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες ἀνέγραψαν τὰς ἀπὸ τριακονταετίας ἐπελθούσας μεταβολὰς εἰς τοὺς διαφόρους στρατοὺς τῆς Ἑρώπης, ἐδημοῦσαν στα-

τιστικῶν τῶν στρατῶν καὶ κατέληγον εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἢ μέχρι πρὸ πάντων ἔργατος τὰς δυνάμεις ὑπερακοντίζουσα Γερμανία ἤρξατο νὰ ὑπολείπεται καὶ μάλιστα ὑπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ πυροβολικοῦ. Ὑπουργικὰ ὁμοῦτως ἐπὶ τῆς μεταβολῆς ἐν τῇ Γερμανίᾳ, ὅπου τῆ 11)23 μαρτίου παρῆλθε ὁ ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας ἐκπαιδευτικῆς ὑπουργῆς κ. Ζεδλιτς, ἕνεκα τῆς ἀπορρίψεως τοῦ δημοκρατικοῦ νομοσχεδίου καὶ ὁ κ. Ἑλλεμβούργ διωρίζετο προθυπουργὸς τῆς Πρωσίας ἀντὶ τοῦ κόμητος Καπρέθν, τισοῦντος μόνον τὰ καθήκοντα τοῦ ἀρχιγραμματέως, ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπου τῆ 2)14 ἀπριλίου παρῆλθε τὸ ὑπὸ τὸν κ. Ρουδινῶν ὑπουργεῖον καὶ τῆ 3)15 μαῖου ἀνεδοχματίζετο τὸ ὑπὸ τὸν κ. Γιολέττον, ἐν Οὐγγαρίᾳ, ὅπου τὸν προθυπουργὸν κόμητα Τσάπαρν ἀντικατέστησε τῆ 29)11 νοεμβρίου ὁ κ. Βεκερλε, ἐν Σερβίᾳ, ὅπου τὸν κ. Πάσιτς διεδέξατο τῆ 11)13 αὐγούστου ὁ κύριος Ἀδακούμοιτς ἐν Ἰσπανίᾳ ὅπου τὸν κ. Κανόβαν ἀντικατέστησε τῆ 27)9 δεκεμβρίου ὁ κ. Σαγάστας καὶ τέλος ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου τὸ φιλελεύθερον ὑπουργεῖον Γιάδστονως ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Σαλαδούρη, κατόπιν νῆας ἐν ταῖς γενικαῖς ἐκλογαῖς. Ἀλλ' ἢ σπουδαιότερα πασῶν τῶν ὑπουργικῶν κινήσεων εἶναι κατ' ἡμᾶς ἢ ἐν Ἑλλάδι. Ὁ βασιλεὺς Γεωργίος βλέπων τὴν οικονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας, ἀναγκάζετο νὰ ἐπισημῶσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ συντάγματος παρεχόμενα αὐτῷ δίκαια καὶ προέκλεσε οὕτω τῆ 18)1 μαρτίου τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὃν διεδέχετο ὁ κ. Κωνσταντόπουλος. Ἐπὶ τούτου διελέτετο ἢ βουλῇ καὶ διεξήχοντο αἱ ἐκλογαὶ αἰτινες, δικαιώσασαι τὴν ἐπὶ τὸ νομοταγὲς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὴν πρὸς τὸν ἀνακταπίστην καὶ ἀφοσίωσιν αὐτοῦ πεποιθῆσιν ἀπέληγον εἰς τὴν 3 μαῖου, καὶ ἀνεδοχματίζετο τὸ ὑπὸ τὸν κ. Τρικούσπην ἐπὶ τῇ ἐπισημῶσῃ βελτίωσης τῶν οικονομικῶν καὶ ἀπολαύσεως οὕτω τῶν θελητῶν τῆς πολυπολίτου Ἑδέμ διὰ τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ Ἰσοζυγίου.

Αἱ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡγεμονικαὶ ἔορται ἀλλεπαλλήλων ἐπὶ τῶν. Τῆ 14)26 μαῖου ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας ἐόρτασε τὴν πεντακονταετηρίδα τῶν γάμων αὐτοῦ ἐν μέσῳ πολλῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν, ἐν αἷς καὶ ἢ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτοῦ γαμβροῦ, τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας, ὡς καὶ ἢ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος. Τῆ 27)8 ἰουνίου ὁ αὐτοκράτωρ φραγκίσκος Ἰωσήφ ἐπανηγύρισε τὴν εικοστὴν πέμπτην ἐπετηρίδα τῆς στήσεως αὐτοῦ ὡς βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας καὶ ἐδέχετο τὰ τεκμήρια τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀφοσίωσης τῶν Μαγιάρων, καὶ τῆ 15)27 ὀκτωβρίου ὁ τῆς Ἑλλάδος βασιλεὺς ἐτέλει τὴν εικοστὴν πέμπτην ἐπετηρίδα τῶν γάμων αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἡγεμόνων τῆς Ἑρώπης καὶ τῶν ναυάρχων τῶν εἰς Πειραιᾶ ἀπασταλεισῶν ἐπὶ τῇ ἐορτῇ μοιρῶν, ὧν μεγαλειότητα ἦτο ἢ γαλλικῆ.

Κατὰ τὸ 1892 ἰκανὸς ἐγένετο λόγος καὶ περὶ ἀναθεώσεως τῶν συνταγμάτων ἐν τισὶ χώραις ὡς ἐν Βελγίῳ καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ. Ἐν τῇ πρώτῃ ζητεῖται ἢ καθολικὴ ψηφοφορία ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ ἢ τροποποιήσις τῶν εἰς τὸ ὄρισκεμα τοῦ ἡγεμόνος ἀφορῶντος ἄρθρου, ἥτις καὶ προέκλεσε μεγάλαν παρὰ

τῆ λαφ' ἀγαράκισιν. Ὑπὸ τὴν ἐποχὴν δὲ ἐτέρον ζητημάτων, διεθνῶν ἐκόντων χαρακτῆρα, εἶναι ἡ ριζὴ τῶν ἐλληνορωσικῶν σχέσεων ἐνεκα τῆς κληρονομίας τοῦ Ζάπτα, ἡ διαφωνία τῆς Βλαδὸς πρὸς τὴν Εὐλαγρίαν ἐν τῷ ζητήματι τῆς γλώσσας, ἡ ἐξομάλισις τῆς γολλοβουλγαρικῆς διαφωνίας ἐν τῷ ζητήματι τοῦ Σαδοῦν, ἡ ἐξομάλισις τῶν τῆς ἀλιτίας ζητημάτων ἐν τῷ Βιργιγίῳ πορθμῷ καὶ τῷ Νεογίῳ, ἡ ἀνεκκλήσις Ρωσίας καὶ Ἀγγλίας ἐν τῷ ζητήματι τῶν χωρῶν τοῦ Παμπείου, ἡ τῆς Γερμανίας διαιρέσις εἰς δύο στρατόπεδα συνεισὶ τῆς πολιτείας τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ, ἡ ἀποικίσις τοῦ ἐξ Ἑβρ. τελεγραφήματος, ὅπερ παραπομπῶν ὑπὸ τοῦ πρῶτον ἀρχιγραμματέως τῆς Γερμανίας ἐπιτάχυνε τὸν γαλλορωσικὸν πόλεμον, ἡ τελωνετικὴ πάλιν Ἑβρώπης καὶ Ἀμερικῆς ἐνεκα τοῦ νόμου τοῦ Μάρκ Κίνλεϊ, ἡ κατασταλεῖσα ἐν μέρει διὰ τῆς ἐπιλογῆς τοῦ κ. Κλέβελανδ ὡς προέδρου τῶν Ἰνωμένων Πολιτειῶν ἀντὶ τοῦ κ. Χάρισθον καὶ μεταδοθεῖσα καὶ εἰς Ραλλίαν διὰ καταγγελίας τοῦ ἀπὸ τοῦ 1860 ἰσχύοντος τελωνεϊκοῦ νόμου καὶ διὰ τῆς κλήσις ἐφαρμογῆς τοῦ προδραστηριοῦ ἀπὸ τῆς 1911 παρελθόντος ἡμερολογίου, ἡ ἐν Βρυξέλλαις νομοματικῆ συνδιάσκεψις ὡς καὶ ἡ κατὰ τῆς δουλείας, ἡ ριζὴ τῶν γαλλοβελγικῶν ἐμπορικῶν σχέσεων, ἡ τῆς 12/24 δεκεμβρίου ἐξομάλισις τοῦ ἀπὸ τοῦ ἰουνίου ἐκκευμένου ζητήματος τῆς προξενικῆς ἀντιπροσωπείας τῶν Σκανδιναβικῶν κρατῶν, αἱ ἐν Ρενόμ ἐστὶ παρόντος τοῦ γάλλου ναυάρχου Ριονιέ, ἡ φυλετικὴ πάλιν Ὀγγίων καὶ Ρουμάνων, ἡ τῆς Ἑβρώπης ἐπιδικασίς ἐναντίον τῆς μαύρης Ἡπείρου διὰ τῆς παρὰ τοῦ γάλλου στρατιωτοῦ Δοδ καταλήψεως τῆς Δαχοματίας, ἡ περιουσία τοῦ βέλγου στρατιωτοῦ Ρεισλμόν, ἡ προικιτάδα διὰφορα στρατιωτικὰ ζητήματα, ἡ τῆς 2)14 ἀπριλίου ἐξομάλισις τῆς πρὸς τὴν καθ' ἑρμηνείαν Ὀδασιητικῆς διαφωνίας τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῆ κατώσει τεσσάρων ὑπικῶν τοῦ βασιλέως Οὐρβέρτου ἐν τῇ Νέα Ἀθήνῃ, αἱ γαλλορωσικαὶ φιλοφρονήσεις ἐν Νανσί κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν γυμναστικῶν ἐορτῶν τῆς 2)15 ἰουνίου, ἡ τοῦ κ. Ρίμπερ περιουσία ἀνὰ τὴν Ἑβρώπην, ἡ προικιτάδα ἰκανῶς διαδοθεῖσα καὶ μάλιστα ἐπὶ ταῖς παρὰ τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Χορενόλερ καταβλαθείσας προσπάθειαι δι' ἐμπορικῶν πρὸς τὴν Ρωσίαν προσέγγισιν, συνεισὶς παραμυθίας τῆς ἐν Γερμανίᾳ γεωργίας, ἡ ὑπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς βιομηχανίας περιφανῆς νῆσι τῆς Ραλλίας ἐναντίον τῆς Γερμανίας, παρατιθέσθαι τὴν διοργάνωσιν παγκοσμίου Ἐκθέσεως ἐν Βερολίῳ καὶ συγκαλυφάσις τὴν ἕττα αὐτῆς διὰ τῆς δικαιολογίας ὅτι κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος συγκατεῖται παραπλησία ἐκθεσίς ἐν Παρισίοις, ἡ ριζὴ Ἀγγλίας καὶ Μαρτίου ἐπὶ τῆ κατώσει Ἀγγλίων ὑπικῶν τῆς 26)7 ἰανουαρίου, οἱ γάμοι τοῦ διαδόχου τῆς Ρουμανίας μετὰ τῆς Μαρίας τοῦ Ἐδιμβούργου τῆς 29)10 ἰανουαρίου, ἐγγόνις τῆς Ἀνάσθης καὶ αἱ ἐσωτερικαὶ τίλως δυσχεραῖαι ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου τὸ ἰσλανδιτικὸν ζήτημα ἀνιούσκει τὸν κ. Ρλάστωνα ἐπὶ τῆ πολιτεία τῶν παραβλαστῶν, ἀποτολμυδάντων τῆ παραμονῆ τῶν Χριστουγέννων ἀποτροπήκατὰ κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἐκείθεν τοῦ πορθμοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου νήσου κατ' ἀπομυμνισμὸν τοῦ ἐν Φαίνιξ Πάρκ ἀνυπεροῦ κακουργήματος τῆς 6

μαίου τῆς 1882, ἐν Αὐστρίᾳ, ὅπου ὁ κόμης Τάαφφε ἀναγκάσθη νὰ τροποποιήσῃ τὸ ὑπουργεῖον αὐτοῦ διὰ τῆς προσλήψεως τοῦ Κοιμήτου, ἐν Γερμανίᾳ ὅπου ὁ ἀντισημιατικὸς ἰκανὸν προικιτάδα πάταγον διὰ τῆς εἰς πεντάμηνον καθύρξιν καταδικῆς τοῦ Ἀλβέρ, κατηγορούσαντος τοῦ ὀπλοποιεῖου Λαίβε ὡς προμηθεύσαντος εἰς τὸν γερμανικὸν στρατὸν ἐλατοματικὰ ὄπλα, ἐν Ρουμανίᾳ, ὅπου αἱ κομματικαὶ διαφωνίαι κατέληξαν εἰς τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργοῦ Φλωρέσκου καὶ ἔλυσιν τοῦ ὑπο τὸν κ. Καταρτζῆ, ἐν Ραλλίᾳ, ὅπου τὰ οικονομικὰ ζητήματα παρέχουσι πράγματα τῆ ἀνακτοβουλία Ρόμης, καὶ εἰ τινα ἄλλα.

Τοιοῦτον ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ λῆξαν ἔτος, ἐμνησθῆμεν ὁ ὅπως οἱ βουλευτικοὶ τῶν ἐθνῶν διαρρυθμισθῶν αἰσίως τὴν κληροδοτουμένην βυρεσίαν εἰς τὸ νέον ἔτος 1893 κληρονομίαν καὶ ὅπως παραμυθώσιν αἱ ἐπὶ τῆ πρώτῃ τοῦ ἔτους ταύτου κατὰ Λατίνους ἐκφρασεῖσαι εὐχαὶ παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῆς δυτικῆς Ἑβρώπης, καὶ τοὶ αἱ τοῦ αὐτοκράτορος Ρουσιέλιου διλώσει πρὸς τοὺς στρατιωτοῦς τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ ἀποτελοῦσιν οὐκ ἐπιβόλον ἀμφωβίαν πρὸς τὰς εἰκῆς τοῦ Κορνὸ, τοῦ Οὐρβέρτου, τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, τὰς ἀνατροπόμενας καὶ διὰ τῶν ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἐπιτηροῆ ὁμιλίαις τοῦ κόμης Κοκρίν τῆς 30)11 ἰανουαρίου περὶ πιθανοῦ πολέμου κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ περὶ δικτατορίας ἐν Ραλλίᾳ.

ΦΥΡΑΝΗ ΜΙΓΔΗΝ.

Ὁ κ. Ἰωάννης Μορβας (Jean Morvas), ὁ γνωστὸς Ἑλληγεν ποιητῆς, ὁ ἐν Παρισίοις γράφων καὶ δημοσιεύων ποιήσεις, ἀνεδημοσίευσεν ἄρτι τοὺς Σὺρτς (Nouvelles) αὐτοῦ μετὰ προλόγου ὀλίγων ἐπισημαστικῶν, κατὰ τὸν κριτικὸν τῆς Revue Plene κ. E. Fagnel, διὰ τὰ τῆς πρώτης νεότητος δοκίμια ταῦτα.

Ἐξεδόθησαν καὶ γαλλιστί, μεταφρασθεῖσαι ὑπὸ M. S. Gourvitch, αἱ Ἀνεκδοταὶ ἐπιστολαὶ τοῦ Ἄιν (Lettres inedites de H. Heine), ἀΐτινες πολλὴν προικιτάδα ἔλασαν ὀφρῶν ἐν Γερμανίᾳ τὸ πρῶτον πρὸς τοὺς δημοσιευθεῖσαι, κατὰ οὐδὲν προστιθέσκει τοῖς τίμωις γνωστοῖς περὶ τοῦ χριστεντος ποιητοῦ.

Ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις ὑπὸ τοῦ κ. Robert-Heinman μονογραφεῖα ἐπιγραφομένη *Le cheval de Varsovie à Constantinople*.

Ἡ Σάφρα Βερνέρ, ἐπανήλθεν ἐκ Ρωσίας εἰς Βιέννην καὶ ἐποιήσατο ἤδη ἀνέκρξιν διὰ τῆς *Kédora* τοῦ Σαρδὸ νέου σαρξῆς παραστάσεως ἐν τῷ *An der Wien* θεάτρῳ.

Πρὸ τινος ἐν τῷ Λοδινῶν θεάτρῳ Davoni Garden συνέθη τὸ ἔξῃς ἐπιπέδον. Αἱ δύο διέπτημοι λοιδοὶ κυρία Melba καὶ δεσποινίς Giudia Ravogli ζῆταιζον ἐν τῇ Αἴδᾳ, ὅτι μετὰ τὴν διημέραν τῆς γυναικῶν φέρουσι εἰς τὴν σκηνὴν πλῆθος ἀνδρῶν. Ἡ δεσποινίς Ravogli διεξεδίκεται ὑπὲρ αὐτῆς τὸ ζήτημα τοῦ ἀνδρῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἡ κυρία Melba διεσχερῆσατο ὅτι ἡ τιμὴ αὐτῆς μόνῃ ἀνάκει. Ἡ ἔξῃς ἐξέπτε-

ται καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ θεατρικοῦ ἡ δεσποινίς Ravogli διεξεδίκεται νὰ κομίσωσι τὰς στολὰς αὐτῆς εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς.

Προσεκλήθη ὅπως διέξῃ τὸν Δ. Γ. τὴν βασιλείπιδαν Μαρ'αν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς τέχνης ἡ ἐλλόγιμος δεσποινίς Σεβαστὴ Καλλιπύρη.

Ἐπιβλήθη τῇ ἑλληνικῇ βουλῇ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας παιδείας ὑπουργοῦ κ. Κοτσανάκου, νομοσχέδιον περὶ τῶν ἐδρῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μαθημάτων. Τὸ νομοσχέδιον καθορίζει τὰ μαθήματα ἐκάστου κλάδου τῆς ἐπιτηκῆς παρεκκλούσει πάντως καὶ νομοσχέδιον μετὰ ποικιλῶν ρητρῶν ἀντιρρῶν περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ καὶ τιμορίας τῶν τυχόν ἀμελοῦντων τῶ κλήρων αὐτῶν, ἄλλως ἢ πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς μὲτῶν ἐστὶ καὶ κενόν.

Ἐξεδόθη ὁ πρώτος τόμος τῆς Ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς γλυπτικῆς, ὑπὸ Μαξίμου Collignon. Τὸ βιβλὸν ἔργον ἀποτελεσθήσεται ἐκ δύο μεγάλων τόμων. Ὁ κ. Collignon ἐστὶ γνωστὸς ἐκ πολλῶν καὶ σπουδαίων αὐτοῦ ἀρχαιολογικῶν μελετῶν. Περὶ τοῦ ἔργου τούτου ἐκτενέστερον εἰς ἐπόμενον φύλλον.

Ὑπὸ τοῦ καταπτύματος Φαντῆν ἐν Βερολίῳ ἐξεδόθη βιογραφία τῆς Ἀννης Ἀγαλλίας, δουκίσσης τῆς Σαξωνικῆς Βαυαρίας Ἀλέξανδρου, ἥτις ἐγένετο ἡ ἰέρειρα, αὐτῶς εἰπέη, τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς.

Ἐπίσης εἶσαν ἐν διακρίσει ἀνέγραψαν ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Λαίνυλλου Σίει, ἐπιγραφόμενον *Le Γκαρτε καὶ οἱ ἀδελφοὶ Γκαρτε*.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον πρὸς 2 ἰανουαρίου.

Κατὰ τὴν λέγουσαν ἡδὴ ἐβδομάδα, συμπεσοῦσαν μετὰ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, τὸ Χρηματιστήριον διετέλεσεν ἐν διηνεκῇ συγκινήσει, πολλὰ δὲ καὶ οὐσιώδεις ἐγένοντο διακυμάνσεις τῶν ἡμετέρων χρεωγράφων νέας ἐπιανεγοῦσθαι ζημίας. Τὸ Γενικὸν Χρέος δις ὑποτιμηθῆν τὴν δευτέραν μῆχρις 22,39, ἀνέλθον ἀποτόμως τὴν τετάρτην πρὸς εἰς τὰ 23,18, ἀλλὰ μὴ διατηρηθῆν ἐπὶ πολὺ ἐνεκα μεγάλων πωλήσεων ἐπανήλθον εἰς τὰ 23,10 καὶ βραδύτερον 23,5, ἔθες δὲ ἐν τῇ διόδῳ Χατζοπούλου νέα ἐγένετο ἀνατίμησις μῆχρις 23,16 1)2, καὶ πολλὰ ἐγένοντο ἀγοραὶ ἐπὶ τῇ ἴδσει νέας βελτιώσεως τῆς τιμῆς ἐν τοῖς ἐνσωματωτοῖς Χρηματιστηρίοις. Αἱ μετοχαὶ τοῦ Μονοπωλείου ἱεξάμενοι ἀπὸ 15,20 ἀνετιμῆθησαν μῆχρι 15,34 ὡς ἀνευ διακυμάνσεως, αἱ δὲ ὁμολογαὶ τῶν Σιδηροδρόμων ἀπὸ 85 3)4 ἐτιμῶντο ἔθες 87 7)8—88.

Κατὰ τὰς ἐκ Παρισίων πληροφορίας ὁ κίνδυνος ἀπεσοθῆν, ὁμαλοτέρα δὲ κατὰστασις φαίνεται μάλ-

λοῦσα νὰ διαδεχθῆ τὴν τέως ἀνώμαλον καὶ παραμυθῆ. Ὑπερβολικὸν ἀπεδειχθῆσαν καὶ οἱ ἥθοιοι περὶ παραδόσεως μεγάλων ποσῶν τίτλων, ὑπερτιμῆσεως τοῦ τόκου τῆς μεταφορῆς (report) καὶ χρεωκοπίας πολλῶν τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἀγορῇ μετῶν. Οὐδὲν τούτων ἐγένετο. Οἱ τίτλοι δὲν προσεφέρθησαν τοσοῦτον ἄφθονοι καὶ καταβλαπτικοί, ὡς ἐνομιζέτο, ἡ μάλλον ὡς διεδίδετο παρὰ τῶν ἐχόντων ἀμφίεον εἰς τὸν ἡμερησίον, τὰ κηφάλια δὲν ἀπεσῆθησαν, τὰ report δὲν ἐγένοντο ἀκριβῆ, καὶ ἐκτὸς ἐνός ἡ δύο μετῶν πάντες οἱ ἄλλοι ἐξεπλήρωσαν ἀνελλιπῶς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι μεγάλα πωλήσις ἐγένοντο εἰς τὰ ἀνοικτὰ, ἡ δὲ τοιαῦτη κατὰστασις ἀποτελεῖ κίνδυνον εἰς τοὺς θιασώτας τοῦ ἐκπεσοῦ, οἱ ὅποιοι παλαίουι μὲν, καὶ θὰ παλαίωσιν ἀκόμη ἴσως ἐπιμεταλλευόμενοι τὴν πολιτικὴν κατὰστασιν, ἀλλ' ἐν περιπέσει ἀποσοθῆσεως πάντως κινδύνου ὁ ἀναγκασθῆσαι νὰ καλύψωσι τὰς πράξεις αὐτῶν πειθερόντες τὰ ἀντίκοινα εἰς τοὺς θιασώτας τοῦ ἡμερησοῦ, ὁ ὅποιος τόχριον ἡ βράδιον θὰ ἐπιέλθῃ. Ἄλλως δὲ ἡ κρισις περιορισθῆ κυρίως εἰς τὸ χρηματιστήριον τῶν Παρισίων καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν, ὅντ, κατὰ συμπάθειαν δὲ καὶ εἰς τρία τέσσαρα ἄλλα χρεωγράφα, ἐπὶ τῶν ὁποίων περιετρέφεται ἡ μεγάλη ἐν Παρισίοις κερδοσκοπία. Πάντα τὰ ἄλλα χρεωγράφα ἐλάχιστα ἢ οὐδαμῶς ἐπλοκισθῆσαν, καὶ ἐπομένως αἱ γινόμεναι ζημίαι οὐτε τῶσον γενναῖα εἶναι, ἀλλ' οὐτε τῶσον καταστροφικαί, ὡς παρεστάθησαν. Καὶ αὐτὴ ἡ ὑποτιμησις τῶν τουρκικῶν χρεωγράφων δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ σπουδαία, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς σφριτικῆς ὑψηλῆς τιμῆς, εἰς ἣν ἐπρέθησαν κατὰ τὴν ἐκρηξιν τῆς ἐν Παρισίοις κρισεως· ἄλλως δὲ εἰς τὰς λοιπὰς Ἑβρωπαϊκῆς ἀγορῆς, μετὰ τῶν ὁποίων δὲν γίνεται συνεισὶς ἐπιμεταλλαγῆ μετὰ τῶν Παρισίων, οἷον ἐν Βρυξέλλαις, ἐν Ἀμβέρσῃ, Ἀμβούργῳ, ἡ τιμὴ τῶν τουρκικῶν χρεωγράφων ἔμεινε σχεδὸν ἀκλόνητος. Ἐκ πάντων τούτων τῶν φαινομένων δύνηθεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ταχῶς γενήσεται ἡ ἐπανόρθωσις, ὅτι δὲ τὸ νέον ἔτος, εἰς ὃ ἐπιβλήσομεν, ἀρχεταὶ ὑπὸ αἰσίους εὐνοῆς.

Τὰ ἑλληνικὰ χρεωγράφα ἐξαικολουθοῦσι βελτιούμενα ἐν Ἑβρώπῃ, καίτοι ὁ κατ' αὐτῶν ἀχαρακτῆριστος πόλεμος τῶν ἐν Ἀθήναις πατριωτῶν ἐξαικολουθεῖ. Ἰδόντες πάντα τὰ μῆχρι τοῦδε σέβδια αὐτῶν ἀποτυχόντᾳ, ἐπιλεγράφησαν εἰς Ἑβρώπην ὅτι δῆθεν αἱ ἐκθέσεις τῶν οικονομολόγων Ἀγγλοῦ καὶ γάλλου εἰσὶ δυσμενεῖς, καὶ ὅτι προσεχίς ἐλάττωσις τοῦ τόκου ἐστὶν ἀναπόφευκτος. Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἡ νέα αὐτῆ φαῦλος ἐπινοήσις θὰ λάβῃ τὴν τὴν τῶν ἄλλων τῶν πρὸ αὐτῆς.

N. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ ἐν τῇ ἀγορῇ μας ἀπραξία ἐξαικολουθεῖ καὶ ἐξαικολουθεῖ μῆχρι παρελεύσεως τῶν ἐορτῶν. Σίτον φθοαῖα ἐν ἀνδρῶ εἶχομεν 12500 κοιλὰ, ὧν 6000

ἐκ Ρωμυλίας, πωληθέντα ἀπὸ 9 1)2 ἕως 10 1)2 χρυσῶν γρόσια κάτω λίθρας τὰ τῆς ἄνω γραμμῆς, τὰ δὲ τῆς κάτω ἀπὸ 8 1)4 ἕως 9, 2500 ἐκ Βαλτικίου, δοθέντα πρὸς 10 1)2 καὶ 4000 ἐξ Ἀνατολῆς διὰ τοῦ οἰδηροδρόμου, πωληθέντα πρὸς 9 1)4—11 κάτω λίθρας. Ὁ ἀραβόσιτος κἄπως ἐζητήθη συντελεῖα εὐνοϊκῶν ἐξ Εὐρώπης εἰδήσεων καὶ πωλήσεις ἐγένοντο 400000 ὀκάδων πράγματος Ἀνατολῆς δι' ἐξαγωγὴν πρὸς 19—19 1)4. Σιληροῦ σίτου ἐπωλήθησαν 300000 ὀκάδες, τιμῶνται δὲ ὁ τῆς Ἀνατολῆς 33—33 1)2 χρ. παράδες ὁ δὲ τῆς Ρωμυλίας 34 1)2—36. Κριθῆς ἐπωλήθησαν 100000 ὀκάδες πρῶγμα Ἀνατολῆς δι' ἐξαγωγὴν πρὸς 10 1)4—10 1)2 ἐνφ' ἡ σιληρὰ τιμᾶται 10 1)2—10 3)4. Ἡ σίκαλις ἐν ἀπραξίᾳ διατελεῖ, ὀνομαστικῶς τιμωμένη 22—23 παρ. διὰ τὴν βρώμην ὑπάρχουσιν ἀγορασταὶ εἰς τοὺς 22—22 1)2, ἀλλ' οἱ κάτοχοι δὲν παραχωροῦν.

Τοῦ λιμένος τῆς Ὀδησσοῦ καταληφθέντος ὑπὸ παύσης ὡς καὶ τοῦ Δουναβίου, φθοσάματα αὐτόθεν δὲν ἔχομεν, ἀλλ' οὔτε ἐκ Βόρνης καὶ ἄλλων μερῶν, δι' ὃ καὶ κίνησις τις ἀνεφάνη ἐν τῇ ἀγορῇ μας χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ μεταβολὴ εἰς τὰς τιμὰς.

Εἰς τὰ ὄσπρια παντελῆς ἀκινησία, ἀξήσησα τὴν παρακαταθήκην καὶ ἰδίως τῶν φυσιολῶν, ὧν αἱ τιμαὶ σημαντικῶς ἐπαθόν.

Καὶ εἰς τοὺς ὄσπρους ἡ γαλίην ἐξακολουθεῖ π' ἀσημιάντους πωλήσεις 1000 σάκκοι οὐραμίων ἐπωλήθησαν δι' Εὐρώπην πρὸς 82—84, δι' ἐπιτόπιον δὲ κατανάλων τιμῶνται 90—92 χρυσοῦς παράδες ἡ ὀκά. Καναροσπόρων ἐπωλήθησαν 500 σάκκοι πρὸς 81—83, διατελούντος τοῦ εἶδους ἐν ἀζητησίᾳ ἔνεκα τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἐκπεσῶν. Οἱ καναδόσποροι ὀνομαστικῶς περιφέρονται ἀπὸ 50 ἕως 51 δι' ἐξαγωγὴν καὶ 63—65 παράδες δι' ἐπιτόπιον κατανάλων, οὐδεμιᾶς γινομένης πράξεως. Λινωσπόρων ἐπωλήθησαν 400 σάκκοι πρὸς 49—50 χρ. παρ. ἡ ὀκά. Ἡ κήγχρος τιμᾶται 23—23 1)2 παρ. ἀνευ πράξεως. Τὰ δ' ἀνασόνια λίαν ἠμελημένα περιφέρονται μεταξύ 3 καὶ 6 1/4 ἀναλόγως τῆς ποιότητος.

Τὰ ἀποικιακὰ διετέλεσαν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν τοῦ παρελθόντος ἐφημέρου, αἱ δὲ ζαχαρεῖς ἀνέλαθον κατὰ 1 εἰσέτι γρόσιον τιμωμένων τῶν πρώτων αὐστριακῶν 120—121 τὸ καντάριον, τῶν δὲ δευτέρων 116—117.

Εἰς τὰ ρωσικὰ εἶδη ἐπικρατεῖ ἡ συνήθης, κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἀπραξία, αἱ δὲ τιμαὶ οὐδόλως μετεβλήθησαν.

Εἰς τὰ ελαιόλαδα δὲν ἔχομεν ν' ἀναφέρωμεν πράξεις ἕνεκα τῶν ἑορτῶν, καὶ εἰς τὰς τιμὰς οὐδεμίαν ἐπιπλοὴν μεταβολῆς. Ἀδραμιτίου καὶ Κυθωνιῶν νέας εἰσοδείας τιμῶνται 4—4 1/4 τὸ χιλιόγραμμον μὲ μετρηθῆ, παλαιᾶς Κυθωνιῶν 4 3)4, παλαιὰ Μιτυληνικῆς 4 1)2 καὶ νέα Μουδαγιῶν καὶ Κίου 4 1)4—4 1)2.

Τῶν μετᾶλλων ἡ ἀγορὰ διετέλεσεν ἥσυχος, ὑποπεσόντων καὶ τῶν οἰδηρῶν εἰς ἀπραξίαν ἕνεκα τῶν ἑορτῶν, ἐκ τούτων ἀναμένονται ἐκ Βελγίου 250 τόννοι.

Ἡ ἐπὶ τῶν ὑψαμάτων ἀπραξία ἐξακολουθεῖ, ἐνφ' αἱ ἐξ Ἀγγλίας νεώτεροι εἰδήσεις φέρουσιν ὑψώσιν σημαντικὴν.

Ἀξιόλογος κίνησις ὑπῆρξεν εἰς τὰς ὀπίωρας ἕνεκα

τῶν ἑορτῶν χωρὶς ν' ἀναλάβωσιν αἱ τιμαὶ ἕνεκα ἀψθονίας.

Ἰδιῶς τῶν εἰδῶν τῆς Ἀνατολῆς ἐπωλήθησαν 75 δέματα τιφτικὰ ἀπὸ 12 3)8 ἕως 12 1)4, 53 σάκκοι τζαχραὶ πρὸς 3 3)8, 14 κιβώτια ὀπίου ἀπὸ 102 ἕως 109, καὶ 14 κιβώτια τραγακάνθου ἀπὸ 21 ἕως 24 1)2.

Ναύλωσις μία ἐγένετο βρώμης 400 τόννων ἐξ Ἄμμοῦ διὰ Μεσόγειον πρὸς 18 ἡράγκα.

A. Z.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΣΤΙΑ, περιοδικὸν ἑβδομαδιαῖον, Διευθυντῆς καὶ ἐκδότης Γ. Αρσίνης. Ἐν Ἀθήναις, 27 δεκεμβρίου 1892. Περιεχόμενα—Κόραι τῆς Ἑλλάδος, μυθιστορία Ἀθηναϊκῆ Πηγῆ Ἀληθῆς φιλῆ, διήγημα Ἀρχαιολογικὰ, αἱ παρὰ τὴν Πύκκα ἀνασκαφαί. Χρονικά.

Σὺν τῇ τεύξει ταύτῃ παρέχονται καὶ τὸ ἐξόφυλλον μετὰ τοῦ πίνακος τῶν περιεχομένων τοῦ λήξαντος ἔτους. Ἡ Ἀθηναϊκὴ δὲ Πηγὴ ἀφιερῶται τῇ ἐπενηθρομέναις μεταρρυθμίσει τῆς «τοῦ μετὰ τοῦ παρελθόντος δεσμοῦ τῆς, ὅσους ἠμποδίσαν αὐτὴν νὰ προχωρήσῃ διαρρηξίσεως ὅλους ἀνευ προλήψεως, ἀνευ δειλίας» Ἐστίας, ἀλλὰ δύναται ἡ νῦν διεύθυνσις νὰ διαρρηγνύῃ τοὺς δεσμοὺς αὐτῆς μετὰ τοῦ παρελθόντος, τοῦ ἐξιολόγου ἄλλως, δὲν δικαιῶται ὅμως, νομίζομεν, διεκδικεῖσα τὸ μονοπώλιον τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς πνευματικῆς κινήσεως τοῦ ἔθνους, νὰ λησμονῇ ὅ μόνον τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενα περιοδικὰ συγγράμματα, ἐν οἷς καὶ τὸ Ἑλληνικὸν φιλολογικὸν Συλλόγου, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἐν Ἀθήναις—διότι ἐξ αὐτῶν ἐπιστοδικῶς, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἐν παρόντι μνημονεύει τὸ Ἡαρνασσὸς «περιοδικῶν βιβλιότορον ὑποσθήποτε», καθὼς λέγει αὐτὴ— οἷα ἡ Ἀθηναϊκὴ τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας, τὸ Δελτίον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρείας καὶ ἄλλα, ἐκτὸς ἐκτὸς ἢ πνευματικῆς κινήσεως παντὸς ἔθνους ἐκδηλῶται διὰ μόνων τῶν δοκιμῶν τῆς ελαφροῦς φιλολογίας, ἢ δὲ ἐπιστημονικῆς ἐργατικῆς εἰς ὅδον λογίζηται. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ελαφρῶν φιλολογικῶν ἔργων παρ' ἡμῖν, ἴσως ὁμιλήσομεν ἄλλοτε, ἐν γὰρ τῇ παρόντι ἐσχόμειν τῇ φιλῇ συναδέλφῳ ἡμερον τὴν σταδιοδρομίαν.

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ, περιοδικὸν σύγγραμμα τοῦ ἐν Ἀθήναις ὁμωνύμου Συλλόγου κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενον. Διευθυνταὶ Χαράλαμπος Ἀντῆς, Χριστοφόρος Σαμαρσιόδης. Τόμος 18', Φυλλάδιον 3, Νοέμβριος. Ἐν Ἀθήναις. Περιεχόμενα: Περὶ τῆς σημασίας τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς γλώττης ὡς ὀργάνου καθολικῆς παιδείσεως. Λόγος ἐναρκτήριος: Παλαιογραφικὴ σταχυολογία ἐκ τῶν μαγικῶν βιβλίων. Τὰ μέμραρα (ἡπειρωτικὰ ἀναμνησεῖς): Ἐπερὶα ἰλιώ. Ἡ ἡλικία τῆς Ἑλένης. Ὁ Φασουλῆς. Ὁ ἐνὴρ καὶ ἡ γυνή. Φυτολογικὰ ζητήματα. Πῶς ἀνεκαλύφθη ἡ Ἀρροδίτη τῆς Μήλου. Ὁ Ἄραψ πειρατής. Φιλολογ. Σύλλογος Παρνασσός.

Ὁ ἐπιτόπιος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινούπολις-Ἀθήναι Τυποκλιθεγραφεῖον ΝΕΟΛΟΓΟΥ.